

ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΜ

1874.

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΤΟΜΟΣ Ι΄.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Ξ΄. ΑΘΗΝΗΣΙ. 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ 1870—1871.

RENIE (RENIER).(*)

Ὁ Ρενιέ τὸ δεύτερον εἰς Μέτς.—Ἐξοδος τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχη καὶ τρίτη τοῦ Ρενιέ παρὰ τῷ κυρίῳ Βισμάρκ ἀκρόασις.

(28η Σεπτεμβρίου 1870, ὥρα 8η μ. μ.)

Ὁ Ρενιέ ἐν τῇ καταστροφῇ τοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ οὐδεμίαν δίδει λεπτομέρειαν περὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ εἰς Μέτς εἰσόδου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν συνέντευξιν καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ κατεπίσθη ὁ στρατηγὸς Βούρβαχης νὰ ἐξέλθῃ, τοῦ στρατάρχου Κανροβέρ ἀποφυγόντος τοῦτο λόγῳ παθήσεως ἐκ τραύματος. Ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων ἱστορίας γινώσκομεν, ὅτι τὴν πρωτὰν τῆς 24ης Σεπτεμβρίου ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στραταρχεῖον τοῦ πρίγκηπος Φρεδερίκου Καρόλου, ἐκεῖθεν δ' ἐπέστρεψεν ἐκ νέου αὐθημερὸν

(*) Συνέχεια· ἰδὲ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

εις Μέτς, είδε τὸν στρατηγὸν Βούρβαχην, τὸν ἔπεισε ν' ἀναχωρήσῃ, νύκτωρ δὲ ἐξήλθον ὁμοῦ μετὰ τινων ἰατρῶν Ἑσσῶν, οἵτινες εἶχον κλεισθῆ εἰς Μέτς πρὸ τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐξήρχοντο ἥδη ἐγκρίσει τοῦ στρατάρχου Βαζαίν, αἰτηθείσης τῆς ἐξόδου ταύτης ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, διαβιβασθείσης δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ πρωσσικοῦ ἐν Κορνὺ στρατηγείου.

Ἐνταῦθα συμπίπτει τὸ εἰς τὴν ἀνάκρισιν, κατὰ τοῦ στρατάρχου Βαζαίν, ἐπεισόδιον, ὅτι, ἐνῶ τὸ ἔγγραφον τῆς Λουξεμβουργίου κυβερνήσεως σημειοῖ ὀνομαστὶ 7 μόνον ἰατροὺς, ἢ πρὸς τὸν στρατάρχην, συνοδεύσασα ταύτην, ἐπιστολὴ τοῦ γενικοῦ πρώστου ἐπιτελάρχου μνημονεύει τὸν ἀριθμὸν 9. Ἐγένετο πραγματικῶς τοῦτο, ὅπως ἐν τῷ ἀριθμῷ 9 συμπερίληφθῆ ἡ ἐξοδος τοῦ Ἑνιέ καὶ Βούρβαχης; Ἦτο λάθος; Ἐν τῇ ἀνακρίσει τὸ πρᾶγμα δὲν καθαρίζεται. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι τὸ ἐξῆς. Ὡς παρετήρησεν ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Ἑνιέ πρὸς τὸν κ. Βισμάρκ, ὅταν ἀνεχώρει ἀπὸ Φερρριέρας εἰς Κορνὺ, καθαρῶς ἐκεῖ λέγει, ὅτι σκοπεῖ νὰ μὴν εἰς Μέτς μέχρι τῆς ἐπανόδου ἀπὸ Ἀγγλίας τοῦ ἐξελευσομένου στρατάρχου Κανροβέρ ἢ τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχην, μέλλοντος νὰ ἦ ἐν τῇ ἐκδρομῇ ταύτῃ ἄλλος Ἑνιέ μέχρι τῆς εἰς Μέτς ἐπανόδου αὐτοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἔμεινεν εἰς Μέτς, ἀλλ' ἐξήλθε μετὰ τοῦ Βούρβαχην, ἀγεταιί τις νὰ παραδεχθῆ ὅτι μετέβαλε τὸ σχέδιον αὐτοῦ, ἅμα, ὡς θέλομεν ἰδεῖ παρακατιόντες εἰς τὴν κατάστρωσιν τῆς τρίτης μετὰ τοῦ κ. Βισμάρκ συνομιλίας, ἔμαθεν ἐν τῷ στρατηγείῳ τοῦ πρίγκηπος Φρεδερίκου Καρόλου ὅτι διεκόπησαν αἱ περὶ ἀναχωρῆς διαπραγματεύσεις τοῦ Ἰουλίου Φάβρου, καὶ τοῦτο ἐκ τηλεγραφήματος πρὸς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ κ. Βισμάρκ.

Νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι ἔπεισε τὸν στρατηγὸν Ἐτιέλ (γενι-

κὸν ἐπιτελάρχην τοῦ πρίγκηπος), ἀντὶ 7, νὰ ἀναγράφῃ τὸν ἀριθμὸν 9; Οὐδὲν ἐν τῇ ἀνακρίσει διαφωτίζεται, πιθανὸν δὲ καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ ἤθελον καθαρισθῆ, ἐὰν παρίστατο ὁ Ἑνιέ ἐν τῇ δίκῃ.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ὁ Βούρβαχης διήρχετο ἀπὸ τοῦ πρωσσικοῦ ἐν Κορνὺ στρατοπέδου μετὰ τῶν 7 ἰατρῶν, ἐχωρίζετο δὲ ἀπὸ τοῦ συγεξεληθέντος Ἑνιέ, καὶ ὁ μὲν πρῶτος μετέβαινε διὰ τοῦ Βελγίου εἰς Ἀγγλίαν, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἀνάλαβεν ἐντολὴν, καὶ ἦν ὁμολογουμένως λίαν ἀδεξιῶς διεχειρίσθη, ὁ δὲ Ἑνιέ ἐσπευμένως ἐπανέρχεται εἰς Φερρριέρας, ὅπως δώσῃ λόγον τῷ κ. Βισμάρκ περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ στρατάρχου Βαζαίν, ἵνα ὑπηρετήσῃ τὰ τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ δυναστικοῦ τῆς αὐτοκρατορίας συμφέροντος. Ἄλλ' ἀφήσωμεν ἐν μέρει αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἑνιέ περιγράφοντα τὰ τῆς τρίτης συνεντεύξεως.

«Εἰσήλθην τὴν 28ην Σεπτεμβρίου, ὄραν 8ην μ. μ. ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ Α. Ἐξοχότης ἦλθεν εἰς »προϋπάντησίν μου, μοὶ σφίγγει τὴν χεῖρα, καὶ διατάσσει νὰ »μοὶ προσφερθῶσιν, ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ, ἀναψυκτικὰ. Κά- »θημαι καὶ λέγω αὐτῷ τὰ ἐξῆς γραφέντα προηγουμένως »παρ' ἐμοῦ ἐντὸς τῆς ἀμάξης».

Ἄφου ὁ Ἑνιέ ἐκτίθησι τῷ κ. Βισμάρκ ὅσα ἤδη ἐμνημονεύσαμεν περὶ τῆς ἀπὸ Φερρριέρας ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, περὶ τῆς εἰς τὸν πρίγκηπα Φρεδερίκου Καρόλου πρώτης αὐτοῦ παρυσιάσεως καὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν λεχθέντων, περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μὴ λήψεως τοῦ τηλεγραφήματος, ὅπερ περιέμενε παρὰ τοῦ κ. Βισμάρκ, ἐπιτρέποντος ἢ μὴ ἐπιτρέποντος αὐτῷ τὴν ἐξοδὸν τοῦ στρατάρχου Κανροβέρ ἢ τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχην, τέλος περὶ τῆς εἰς τὸ γαλλικὸν στραταρχεῖον μεταβάσεως αὐτοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ διηγηθῆ ὅσα γινώσκομεν

ἤδη ἐκ τῆς πρώτης μετὰ τοῦ στρατάρχου Βαζαίν συνδιαλέξεως, καὶ ἅτινα ἐξεθέσαμεν ἤδη ἐκ τοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ, ἐξακολουθεῖ ὡς ἑξῆς·

«Ἡ ἔλλειψις τοῦ τηλεγραφήματος ὑμῶν μὲ ἐξέπληξε· μοὶ ἐχρειάσθη νὰ ἀλλάξω πάραυτα τὰ σχέδιά μου, ἅτινα κατὰ τὴν ὁδοπορίαν μου εὐχαρίστως προητοίμαζον. Ἐντὸς δύο ὥρῶν τὸ πᾶν ἐνοήθη, ἐχαράχθη, ἀπεφασίσθη. Ὁ στρατάρχης μοὶ ἔδιδε πληρεξουσιότητα ἀπεριόριστον καὶ ὑπέγραψε. Δι' ὑμᾶς δὲν ἐχρειάζετο μακρὸν ὑπόμνημα· μία λέξις ἦτο ἴσως καὶ αὐτὴ πλεονάζουσα, διὸ καὶ δὲν ἔκαμον αὐτὸν νὰ ὑπογράψῃ εἰμὴ τὸ ὄνομα αὐτοῦ παραπλησίως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος ἐπὶ φωτογραφίας, περὶ ἧς δὲν ὠμίλησα ὑμῖν ἄχρις ὥρας. Ἴδου αὕτη».

Καὶ ταῦτα λέγων ὁ Ῥενιὲ ἐπέδειξε μίαν τῶν στερεοσκοπικῶν ἀπόψεων τῆς Ἀστιγξ, ἐφ' ἧς ὄπισθεν ὁ πρίγκηψ εἶχε σημειώσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Λουδοβίκος Ναπολέων». Μετὰ δὲ ταῦτα προσέθετεν.

«Ἡ παρουσία μου δὲν ἦτο ἐφεξῆς ἀναγκαία· ἤθελον ν' ἀναχωρήσω πάραυτα, διότι, ἂν μὴ ἀπατώμαι, ἐκάστη ὥρα ἤξιζεν ἡμῖν ἓν ἑκατομύριον φράγκων.

»Κατὰ τὴν 4ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐσάλπισεν ἡ σάλπιγξ ἀπεσταλμένον ἐπὶ ἡμῖσιαν ὥραν, ἀλλ' οἱ προφύλακες ὑμῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ παραβιάσωσι, χάριν ἐμοῦ, καὶ δικαίως, τὰς ἐξεις αὐτῶν. Ἦναγκάσθη νὰ μείνω εἰς τὰς ἡμετέρας προφυλακάς.

»Τὴν 6ην ὥραν τῆς πρωίας, 2ῆς Σεπτεμβρίου, ἐσαλπίσαμεν ἐκ νέου. Τὴν 7ην ὥραν ἤμην εἰς τὰς γραμμὰς ὑμῶν, καὶ τὴν 9ην ἐνώπιον τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φρ. Καρόλου. Ἡ Α. Υ. μὲ ἠρώτησεν, ἐὰν ἐπέτυχον εἰς τὴν ἀποστολήν μου, ἐγὼ δὲ τῷ ἀπεκρίθην ὅτι, κατ' ἐμὲ, τὸ πολιτικὸν ζήτημα ἔδει νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ στρατιωτικοῦ, ἀλλ' ὅτι ἐν τούτοις χωρὶς νὰ θυσιασθῇ τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἐπεθύμουν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσα διὸ καὶ ἠδυνάμην νὰ τῷ γνωστοποιήσω ἀπὸ τοῦδε τὸ μέρος τοῦ ζητήματος, ὅπερ βεβαίως ἔμελλε νὰ ὑποβληθῇ αὐτῷ ἀργότερα. Τῷ εἶπον λοιπὸν, ὅτι ὁ στρατάρχης ἐτέθη εἰς τὴν πλήρη ἐμὴν διάθεσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἠδυνάμην νὰ ἐλευθερώσω τοῦ πρωσικοῦ στρατοῦ 120 χιλιάδας ἀνδρῶν, ἀφιειμένης τῆς ἀναγκαίας

δυνάμειος διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως, ἧτις ἀφεύκτως ἔμελλε γρηγορα ἢ ἀργὰ ν' ἀναγκασθῇ εἰς παράδοσιν¹⁾.

»Ὁ πρίγκηψ μοὶ παρετήρησεν, ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ μοὶ εἴπῃ, ὅτι ἄνευ τῆς πόλεως οὐδὲν ἠδύνατο νὰ γενῆ. Ἐγὼ τῷ ἀπεκρίθην. — «Ὁ κ. Κοφρηνιέρ, ὅστις διοικεῖ τὴν πόλιν τοῦ Μῆτς, ἔλαβε τὴν διοίκησιν ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν αὐτοκράτορα· εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸν στρατάρχην, καὶ διὰ λόγους εἰς ἐμὲ γνωστοὺς δὲν ἐνόμισα ὠφέλιμον νὰ τὸν ἴδω.»

»Καθ' ἣν στιγμὴν ἐνόμιζον τὴν ἀκρόασιν περαιωμένην, ὁ πρίγκηψ μοὶ εἶπε· — «Ἐλαβον δι' ὑμᾶς δύο τηλεγραφήματα· ἐν τῷ μὲν ὑπάρχει «ἀναχωρήσατε ἐνωρὶς», ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ «Δὲν ἀφήκατε μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἄλλο». — Ἐνόησα τὸ δεύτερον· μοὶ ἔδωκε νὰ ἐννοήσω, ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ ἐγίνωσκε²⁾. Τὸ πρῶτον ὅμως μοὶ διεγείρει σκέψεις· σκεφθεὶς δὲ ἐνώπιον τῆς Α. Υ. ὑψίφωνως, συνήγαγον ὅτι εὐρετε μέσον νὰ μὴ ὑπογράψητε τὴν ἀνακωχήν».

»Ὁ πρίγκηψ μὲ παρηκολούθησε μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐμειδίασε καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι πραγματικῶς δὲν ὑπεγράφη ἡ ἀνακωχή. Δὲν ἐβιαζόμην λοιπὸν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 2ας Ὀκτωβρίου³⁾.

1) Ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια ἔδωκαν τῇ ἀνακρίσει, ἐν τῇ ὑποθέσει Βαζαίν, τὸ ἐνδόσιμον νὰ θεωρῆται ὁ Ῥενιὲ πρᾶκτωρ τῶν συμφερόντων τῶν Γερμανῶν. Εὐκόλως ὅμως οὗτος ἀπαλλάσσεται τῆς μομφῆς ταύτης, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὁ Βισμάρκ εἰς τὴν προηγουμένην μετὰ τοῦ Ῥενιὲ συνέντευξιν ἀπεδέχετο τὴν εἰρήνην διὰ τῶν Βοναπαρτιστῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἀποχωρήσεως τοῦ στρατοῦ τοῦ Μῆτς, μέλλοντος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νέαν τῶν ἐν Γαλλίᾳ κατὰστασιν, ἧτις ἤθελε προκύψει.

2) Ὁ κ. Βισμάρκ, ἀποκρινόμενος εἰς τὸ ὑπερόγραφο τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ Ῥενιὲ, ἦν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας τοῦ κόμητος Χασπφὲλδ, ἀναχωρῶν εἰς Μῆτς, δίδει αὐτῷ διὰ τοῦ δευτέρου τηλεγραφήματος συμβολικῶς ἐλευθερίαν ἐξόδου τοῦ στρατάρχου Κανρβέρ ἢ τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχη, κατὰ βούλησιν.

3) Ἡ κυβέρνησις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, διενεργούσα ἀνακωχὴν, ὅπως ἐπιτραπῆ πρόσκλησις τοῦ λαοῦ εἰς ἐκλογὴν πληρεξουσίων διὰ συνέλευσιν, μέλλουσαν νὰ παραδεχθῇ τοὺς προμελετημένους ὅρους εἰρήνης,

» Ἡτῆσάμην νὰ ἐπανεέλθω εἰς Μῆτες καὶ ἐπωφελήθην ἐκ τῆς αἰτήσεως τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Ἑσας, ὅπως ἐξέλθωσι πολλοὶ αἰχμάλωτοι δι-
θνοεῖς Ἐσσαί τε καὶ ἄλλοι. Ἐπανείδον τοὺς δύο στρατάρχας 1) συνεφω-
νήθησαν τὰ πάντα ἐκ νέου· ἐξήλθον χωρὶς νὰ ἐπανάθω τὸν πρίγκηπα,
καὶ μετὰ ὁδοπορίαν ἄνευ διακοπῆς, ἀλλὰ καὶ δυσκολωτάτην, ἀφικνοῦ-
μαι ἐνταῦθα, σήμερον τὴν πρωίαν, 28ην Σεπτεμβρίου, καθότι χθὲς ἐν
Μῶ ὁ φρούραρχος μοὶ εἶπεν, ὅτι τῷ ἤτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μοὶ
προμηθεύσῃ ἵππους, τῶν ἐμῶν ὄντων ἤδη καταπεποιημένων. Ὁφελή-
θην λοιπὸν ἐκ τῆς νυκτὸς ταύτης ὅπως κοιμηθῶ, ἤδη τὸ πρῶτον ἀπὸ
τῆς ἀναχωρήσεώς μου.

» Ἡ ἀπόκρισίς μου δέον νὰ δοθῇ τῷ στρατάρχῃ τὴν
παρασκευῇν (30ὴν Σεπτεμβρίου).

» Πόσος χρόνος χρειάζεται διὰ τηλεγράφημα ἀπὸ ἐδῶ
εἰς Μῆτες;

» Πόσος χρόνος χρειάζεται δι' ἐπιτολὴν ἀπ' ἐδῶ εἰς
Μῆτες; 2).

ἔσπευσε, πρὶν ἢ ἡ ἀναχωρῆσι πραγματοποιηθῇ, νὰ ὀρίσῃ τὰς ἐκλογὰς
διὰ τὴν 2αν Ὀκτωβρίου. Γνωστὸν ὅτι, τοῦ Ἰουλίου Φάβρου ἀποτυχόν-
τος, ἐκλογαὶ δὲν ἔλαβον χώραν.

1) Ἐννοεῖ τὸν τε Βαζαῖν καὶ τὸν Κανροβέρ.

2) Σημεῖωσις Ῥενιέ. Ὁ ὑπουργὸς μ' εἶχε κάμει νὰ ἐννοήσω,
ὅτι, ἐὰν εἶχον τὸν Βαζαῖν καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ ὀπισθέν μου, ἤθελε
διαπραγματευθῆ μετ' ἐμοῦ, ὡς ἐὰν ἤμην ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκρά-
τορος ἢ τῆς ἀντιβασιλείας. Ἀφοῦ ἐπέτυχον ἀπὸ τὸν στρατάρχην τὴν
συνθηκολόγησιν μὲ τὰς τιμὰς τοῦ πολέμου, ἄς ὁ ὑπουργὸς, ὅπως συν-
τελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κοινῶν ἡμῶν πολιτικῶν σχεδίων, συγκα-
τετίθετο νὰ παραχωρήσῃ, καὶ τοι, μὴ γινώσκων μὲν ἐντελῶς, δὲν
ἤγνόει ὁμῶς τὴν δυσάρεστον τοῦ στρατάρχου θέσιν, ὧφειλον ἐγὼ κατὰ
τὴν ὁδοπορίαν μου νὰ ἐννοήσω καὶ προετοιμάσω, ὅπως ἐγγίξω τοὺς
ὄρους, οὓς ἔμελλον νὰ συζητήσω. Τὸ διλημματικὸν τηλεγράφημα τοῦ
στρατάρχου ἐσταμάτησε τὸ πᾶν. *)

*) Παρασημείωσις. Ὁ Ῥενιέ ἐγνοεῖ ἐνταῦθα τηλεγράφημα τοῦ στρα-
τάρχου Βαζαῖν εἰς ἀπόκρισιν τηλεγραφήματος, σταλέντος αὐτῷ ἀπὸ Φερρέι-
ρας τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην τῆς τοῦ Ῥενιέ καὶ Βισμάρκ συνεντεύξεως. Ὁ ἀναγνώ-
στης εὐρίσκει ταῦτα παρακατωῶν ἐν τῷ κειμένῳ.

» Ἐβάρεσθήθητε ἦδη, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνατροφῆς μου, νὰ μοὶ
δώσῃτε ἐν μίσθημα γεωγραφίας καὶ ἕτερον ἀριθμητικῆς. Τὸ ζήτημα
«Pounds, Schellings and Pences», ὡς λέγουσιν οἱ Ἄγγλοι. Οὕτω
τὸ λέγετε.

» Δι' ὅλα τὰ ἀκίνητα καὶ ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ Κράτους καὶ τινα
ἐμικτὰ ἰδρύματα, ὡς τὰ Monts de Pieté, καὶ Caissees d'épargnes.

» Περὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν γεννηθέντων ἢ γεννηθησομένων ἐν τῷ
ἠδιαστήματι 290 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

» Περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀλλαγῆς ἐθνικότητος
ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν δηλώσωσιν, ὅτι θέ-
λοῦσι νὰ πωλήσωσι τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν καὶ ἐγκαταλείψωσι τὴν
ἠχώραν, καὶ τοῦτο, κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη.

» Περὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ὧν μέρος εὐρεθήσεται ἐπὶ δύο
ἠχωρῶν καὶ αἵτινες εἶναι ἰδιωτικαὶ ἰδιοκτησιαί.

Ὁ σκοπὸς μου ἦτο, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν τῆς συνθήκης, νὰ προσπα-
θήσω ἐν πρώτοις περὶ παντὸς ἄλλου, πρὶν ἢ παραδεχθῶ τὴν παραχώ-
ρησιν μέρους τῆς χώρας. Ἐνόουν λοιπὸν τὴν ἀγορὰν τοῦ Δουξεμβούρ-
γου, τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ τῇ Πρωσίᾳ, τὴν ἀνατροπὴν τῶν φρου-
ρίων Μῆτες καὶ Στρασβούργου, τὴν τῇ Πρωσίᾳ παραχώρησιν τῆς Σα-
βοῖας καὶ Νικαίας, ἣτις καὶ ἠδύνατο νὰ τὰς παραχωρήσῃ τοῖς ἀρχαίοις
κυρίοις αὐτῶν, ἐπ' ἀνταλλαγῇ διορθώσεως ὁρίων τῆς Νοτίου Γερμανίας,
πρὸς δὲ μεγάλην χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, ἣν ἔμελλον νὰ πληρώσω
δι' εἰδικὸν δανεῖον ἐπὶ ἐγγήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ
τοῦ ναυτικοῦ, ὧν τὰ ἔξοδα, ἐλαττούμενα εἰς τὸ ἥμισυ, ἤθελον ἔρχεσθαι
κατόπιν τῶν τόκων τοῦ δανείου τούτου.

Ἐὰν τέλος ἤμην ἠναγκασμένος νὰ παραδεχθῶ παραχώρησιν μέρους
τῶν ἀρχαίων ἐπαρχιῶν, ἢ γραμμῆ ἀπὸ Βρισὰκ εἰς Δοῦ Πόν (Deux
Ponts) ἔμελλε νὰ ᾔτῃ τὸ τελεσίγραφόν μου, ἐπὶ τῷ ἄρῳ νὰ ἐρωτηθῶσι,
διὰ γενικῆς ψηφοφορίας, αἱ ἐπαρχίαι αὗται, διαρκούσης τῆς πρωσικῆς
κατοχῆς· «θέλετε ν' ἀνήκῃτε τῇ Γερμανίᾳ μὲ ἀσίδουσαν ἐπὶ 10 ἔτη;»
«θέλετε ν' ἀνήκῃτε τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ ἐθνικῇ ἀποζημίωσει ἐνὸς δισεκατομ-
μυρίου, πληρωτέου τῇ Γερμανίᾳ;». Ὅσον καὶ ἂν ἔμελλον νὰ ὦσι σκλη-
ροὶ οἱ ὄροι οὗτοι, δὲν ἠδύνατό τις νὰ μὲ κατηγορήσῃ ὅτι παρεχώρησα
τὸν λαὸν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ, συγκατάθεσις ὁμῶς, ἣτις,
κατ' ἐμὴν γνώμην, ἔμελλε νὰ ᾔτῃ βεβαία.

»Περὶ τῶν συντάξεων καὶ κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν θέσεων καὶ προνομίων.

»Περὶ τοῦ μέρους τοῦ δανείου τοῦ ἀναλογικῶς ἀνήκοντος εἰς τὸ παρ᾽ αὐτοῦ μέρος τῆς χώρας.

»Δὲν λέγω τῇ Υ. ἐξοχότητι, ὅτι γινώσκω, ὡς ὑμεῖς, τὸ ἀσθενὲς τῆς ὑμετέρας θέσεως, ἣτις φαίνεται τόσον ἀπειλητικὴ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ εὐδοσίᾳ ἀκλόνητος. Ἀπὸ οὐκὼ ἡδὴ ἡμερῶν οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, οἵτινες ἀγνοοῦσι τὸ συμβαῖνον εἰς δέκα λεύγας μακρὰν αὐτῶν, καὶ κολακεύονται ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῶν, μοὶ διηγῆθησαν τί βλέπουσι καὶ τί ἀκούουσι· γινώσκω ὅτι καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἔχετε τὰς ἀγωνίας ὑμῶν, καὶ ὅτι, ὡς ἡμεῖς, ἔχετε μακρὰν ἀπ' ἐδῶ φλυάρεως εὐρίσκοντας γελοῖον τὸν πόλεμον, οὕτινος τὰ νέα ἀναγινώσκουσι παρὰ τῇ ἐστίᾳ καπνίζοντες ἡσύχως τὴν πίπαν αὐτῶν. Νομίζω ὅτι διὰ τὴν Υ. ἐξοχότητα ἢ στιγμὴ αὕτη εἶναι μᾶλλον ἀξιοσημείωτος φάσις τῆς ὑμετέρας ὑπάρξεως, τῆς ἄλλως τε τόσον ἐκτάκτως ἀξιοσημείωτου. Φοβήθητε μὴ ἐγεννήσῃτε ὑμῖν τύψεις συνειδότου· ἀλλ' ὄχι· ἀπατώμαι, διότι τότε ὁ ὑπουργὸς Βισμάρκ δὲν μέλλει νὰ ᾖ ὁ ἴδιος.

»Ἡ ἐν χρήσει γλῶσσα δὲν εἶναι ἀποδείξις ἐθνικότητος· τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων δὲν εἶναι ἀμφίβολα· εἶναι βασιμῶς γαλλικὰ, ἐν τε τῇ Ἀλσατίᾳ καὶ τῇ Λορραίνῃ, καὶ πρόσκλησις εἰς καθολικὴν ψηφοφορίαν, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν διευθυνομένη, βεβαίως μέλλει νὰ τὸ ἀποδείξῃ· ἀλλὰ σύγγνωτε· λησμονῶ ὅτι ἡ καθολικὴ ψηφοφορία καὶ ὑμεῖς εἶθε οἱ δύο ἀντίθετοι πόλοι.

»Τέλος, ἐὰν ἐπιμένητε, γραμμὴ τις διερχομένη ἀπὸ τὰ δύο Βρισὰκ, ἀπὸ τὴν Κολμάρ, ἀμυνομένην ὑπὸ τῆς Σαυέρνης, ὑπὸ τῆς Βάλ-δὲ-Βίλλ καὶ Ἀγίας Μαρίας (Sainte-Marie-aux-Mines), προσαπιζομένων ὑπὸ τοῦ Ἄνω-Κενισβέργ (Honau-Koenisberg), καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν τῶν Βοσγιῶν ὁρέων μέχρι τοῦ Δουὸν (Douon), ὅπως ἐληφθῆ ὡς ὄριον ἢ βόθ τοῦ Σάαρ (Saare), καὶ περιλαμβάνουσα τὴν Λορκουὲν (Lorquin), τὴν Σαρρέβοῦργον (Sarrebouurg), τὸ Φιλισοῦργον (Philisbourg), τὴν Φενεστράγγην (Fenestrangle) τὴν Σαάρ-Οὐνιῶν (Sarre-Union), τὴν Βίτχην (Bitché), ὅπως καταλήξῃ εἰς Δοὲ Πόντ (Deux-Ponts), φαίνεται οὕσα γραμμὴ καλῶς χαραγμένη δι' ὑμᾶς ὑπὸ τὴν στρατηγικὴν καὶ ἀμυντικὴν ἔποψιν. Θέλει προσθέσει ὑμῖν χώρας ξένας, κατοίκους πατριώτας καὶ Γάλλους, οἵτινες ἐπὶ πολλὸν

ἄρχονον δὲν θέλουσι δυνηθῆ ν' ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὸ γερμανικόν, καὶ ἐπρὸ πάντων τὸ πρῶσικόν στοιχεῖον. Ἡ μόνη μου ἐλπίς, ὑπογράφοντος τὴν συνθήκην ταύτην, τολμῶ δ' εἰπεῖν, ἡ βεβαιότης μου, εἶναι ὅτι εἴθε καταγίγῃ, ἣτις δὲν δύναται νὰ ὀδηγηθῆ καλῶς. Ὅταν ἀποθάνῃ ὁ Βισμάρκ, νέος δὲ πρίγκιψ, ὅστις ἐγεύθη νέος τὴν ἡλικίαν τὰ ἀπατηλὰ θέλητρα τῆς στρατιωτικῆς δόξης, γενῆ βασιλεὺς, τέλος, πρὶν ἢ ἐπαρῆλθωσιν εἴκοσιν ἔτη, ἀφεύκτως θέλετε συγκρουσθῆ μετὰ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ὑμῶν γειτόνων. Τότε, τὰς δύο ἐπαρχίας ἡμῶν θέλετε τὰς προσφέρει ἡμῖν, καὶ θέλομεν τὰς ἀνακτήσει, χωρὶς νὰ σύρωμεν τὸ εἶψος. Τότε μέλλει νὰ λάβῃ χώραν τρομακτικὴ σύγκρουσις, ἡ τρίτη· μέλλετε νὰ ἐξέλθητε ταύτης νικηταί· τότε ὁ κόσμος μέλλει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν περίοδον τῆς μακρᾶς εἰρήνης μετὰ αὐτοκρατορίαν τῆς Δύσεως 70—80 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, μετὰ αὐτοκρατορίαν Μοσχοβιτικὴν τῆς Ἀσίας 150 ἑκατομμυρίων, μετὰ δημοκρατίαν Ἀμερικανικὴν, ἴσως ἀργότερα αὐτοκρατορίαν 100 ἑκατομμυρίων, μετὰ Γαλλίαν συμπαγῆ, πλουσίαν διὰ τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν. Αὕτη εὐδὲ, ἣτις ἔσεται ἡ δόξα τοῦ μέλλοντος, θέλει ἀποτελέσει μετὰ τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἰταλίας τὴν μεγάλην Λατινικὴν ὁμοσπονδίαν ἐξ 120 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Θέλει ὑπάρχει ὡσαύτως ἡ Ἀγγλία περιοριζομένη εἰς τὰς δύο αὐτῆς νήσους, ἴσως δὲ εἰς μίαν καὶ μόνην, συλλογιζομένη μετὰ τῆς Σιδῶνος καὶ τῆς Τύρου, περὶ τῆς ἀστασίας τῶν τοῦ κόσμου τούτου.

»Τὸ ὄνειρον τοῦτο θέλει καταστῆ πραγματικότης, τὸ δὲ ἐμὸν ὄνομα καταρῶμενον ὑπὸ τοσούτων ἀνθρώπων τῆς παρουσίας γενεᾶς, θέλει ἀναλάβει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὴν θέσιν, τὴν ὀφειλομένην εἰς τόσον καθαρὸν καὶ τόσον πλήρη πατριωτισμὸν αὐτοῦ, τόσον δὲ τρομερῶς καταπεπονημένον ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑπερτάτῃ στιγμῇ» (4).

»Ὁ ὑπουργὸς μοὶ ἀπεκρίθη μετὰ μακρὰν σκέψιν· — Ὁ οἱ ὄροι τῆς ἀνακωχῆς ἐθλάσθησαν· δὲν εὔρον παρὰ τῷ κυρίῳ Ἰουλίῳ Φάβερφ εἰμὴ δικηγόρον. Θαυμάζω καὶ λυποῦμαι ὅτι ὑμεῖς, ἄνθρωπος, ὅστις εἴθε εἴσεσθε πρακτικῶς, ἀφοῦ εἰσῆλθετε εἰς Μῆτε, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι

4) Μόνη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ χωρίου τούτου ἀπομακρύνει ἄρδην τὴν κατὰ τοῦ Πενιὲ ἀποδοθείσαν κατηγορίαν ὡς προδότου καὶ ὡς κατασκόπου τοῦ Βισμάρκ.

»δύνασθε νὰ ἐξέλθητε χωρὶς νὰ ἐνοχληθῆτε τὸ παραπάν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐγγράφοις, ὅπερ οὐδέποτε παρεχωρήθη, δὲν ἐξέλθετε μὲ ὀριστικωτέραν ἀναγνώρισιν δικαιώματος πρὸς διαπραγματεύσιν, εἰμὴ πᾶσι μὲ φωτογραφίαν, ἣτις φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ στρατάρχου καὶ μὲ μίαν ἐπιστολήν πρὸς τὴν σύζυγόν του, ἔνθα ἀληθῶς, βλέπω ὅτι συνεφωνήθη νὰ τῷ ἀπαντήσητε. Ἄλλὰ, κύριε, εἰμὶ διπλωμάτης ἀπὸ δώδεκα ἡδὴ ἐτῶν, καὶ τοῦτο μοι εἶναι ἀνεπαρκές. Λυποῦμαι, ἀλλὰ βλέπω ἐμαυτὸν ἠναγκασμένον νὰ παύσω πᾶσαν περαιτέρω συνεννόησιν, μέχρις οὗ λάθῃτε πληρεξουσιότητα μᾶλλον ἐκτεταμένην».

»Τῷ ἐξήγησα τὴν λύπην μου, ὅτι τόσον σκληρῶς ἠπατήθην εἰς τὰς σκέψεις μου, καὶ τὸν εὐχαρίστησα δι' ἣν ἄχρι τῆς σιγῆς ἐκείνης ἔεσχε πρὸς ἐμὲ καλωσύνην.

»Ὁ κ. Βισμάρκ μοι ἀπεκρίθη:

»—«Κύριε! βεβαίως ἤθελον νὰ διαπραγματευθῆτε ἐν ὀνόματι τοῦ στρατάρχου ἐπὶ κεφαλῆς 80 χιλιάδων ἀνδρῶν. Μὴ κάμνετε δυσκολίαν ὅπως πέμψω τῷ στρατάρχῳ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα» (1)

«Ὁ στρατάρχης Βαζαῖν ἐπιτρέπει τῷ κ. Πενιὲ νὰ διαπραγματευθῆ τὴν παράδοσιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Μέτς;» 2)

»Τότε ἔκαμον αὐτὸν νὰ προσθέσῃ τὰς ἐξῆς λέξεις:

1) Σημ. Πενιὲ. Εἰς τὰς λέξεις ταύτας διαφαίνεται ἡ θλίψις τὸσον ζωηρὰ παρ' αὐτῷ, ὅση καὶ παρ' ἐμοί, τὸ νὰ βλέπωμεν ἀποτυχανούσας διαπραγματεύσεις τόσον καλῶς ἀρξαμένας. Δὲν εἶχον ἀνάγκην αὐτῶν, ὅπως σὺν πεποιθήσιν περὶ τῆς ἀπολύτου ἐπιθυμίας τοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν νὰ εὕρῃ ἐνώπιόν του τι νὰ, ὅπως συνθηκολογήσῃ. Ἡ βία τῆς ἐμῆς διαγωγῆς δὲν εἶχεν ἄλλα θεμέλια. Αἱ πρῶται αὐτοῦ νίκαι ἦσαν ὑπερπολυπλήρεις, μεταγενέστεραι δὲ ἀποτυχαίαι οὐδὲν ἠδύναντο νὰ προσθέσωσιν εἰς τὰς δικαίας αὐτοῦ ἀπαντήσεις. Ἐκτοτε ἐφρόνησα, ὅτι ὁ κ. Βισμάρκ μὲ ἐθεώρει ὡς μὴ ὁμολογούμενον πράκτορα τῆς αυτοκρατείας, καὶ, τὸ περιεργότερον, οἱ πολιτικοὶ τοῦ κόμματος τῆς ἀντιβασιλείας ἔδλεπον ἐν ἐμοί πράκτορα τοῦ κ. Βισμάρκ. Τόσον εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ τὸ ὀλιγώτερον πιθανὸν εἶναι ἡ ἀλήθεια.

2) Σημ. Πενιὲ. Ἐπρεπε νὰ γραφῆ αὐτοῦ ὑπὸ τὰ τελεχῆ τοῦ Μέτς στρατοῦ.

«Μένοντι ἐν τὸς τῶν ὄρων, οὓς συνεφωνήσατε μετ' αὐτοῦ;» (4)

Οὕτως ἐλήξεν ἡ συνέντευξις αὕτη τῆς 28ης Σεπτεμβρίου, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι, ἐὰν μὴ ὁ Πενιὲ ἐστηρίζετο σφόδρα εἰς τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ἐὰν μὴ περιέπιπτεν εἰς τὰ λάθη, ἅτινα εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ ἀνομολογεῖ, καὶ δὲν ἐφρόνει ὅτι ὁ κ. Βισμάρκ ἤθελεν ἀναγνωρίσει αὐτὸν ἀπεσταλμένον πληρεξούσιον τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τούτου ὀπισθεν τῆς στερεοσκοπικῆς ἀπόψεως τῆς Ἀστιγξ, δὲν δύναται τις, λέγομεν, ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐτίθεντο αἱ βάζεις τῆς εἰρήνης εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Πενιὲ ἐν ὀνόματι τῆς αυτοκρατορίας.

Ὅτι δὲ αἱ σκέψεις αὗται δὲν εἶναι ἐπιπόλαιοι, συνάγεται ἐκ τοῦ ὅτι αὐτὸς ὁ Βισμάρκ, καίπερ ἀρνούμενος ν' ἀναγνωρίσῃ τῷ Πενιὲ τὸ δικαίωμα διαπραγματεύσεων ἐν ὀνόματι τοῦ Βαζαῖν, δὲν ἀποκρούει ἀπολύτως τὴν τούτου παρέμβασιν, καὶ τῇ αἰτῆσει αὐτοῦ πρὸς τὸν Πενιὲ πέμπεται τὸ ἄνωθι μνημονευόμενον τηλεγράφημα. Ἄλλ' ὅμως αὐτὸς ὁ στρατάρχης συντελεεῖ εἰς τὴν παῦσιν τῶν περαιτέρω ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ διαπραγματεύσεων διὰ τῆς ἀπαντήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Βισμάρκ. Γυφόντι τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπαύριον ὁ κ. Βισμάρκ πέμπει τῷ Πενιὲ τὸν κόμητα Χαστφέλδ, ὅπως τῷ ἀνακοινώσῃ πρῶτον μὲν τὴν ἐπομένην τηλεγραφικὴν τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν ἀπόκρισιν.

1) Σημ. Πενιὲ. Δεύτερον λάθος μου· ὤφειλον νὰ προσθέσω ἀπλῶς:—αὐτῶν τιμῶν τοῦ πολέμου παραχωρουμένων αὐτῷ. Τότε ἠδύναντο νὰ μὴ ἔχωσι τὴν ἀνάγκην τῆς παρεμβάσεώς μου. Ἴσως, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐννοῶ, ὁ ἄθλιος οὗτος προσωπικὸς λόγος ἐξήλειψεν ἐν μέρει τὸ λογικόν μου, καὶ ἐθεώρουν ἐμαυτὸν καθαρὸν. Δὲν προκύπτει καλὸν ἀπὸ τῆς λίαν βεβαίας διερευνήσεως τῶν λογισμῶν τῶν ἀνθρώπων.

«Δὲν δύναμαι ν' ἀποκριθῶ καταφατικῶς εἰς τὰς ἐρωτή-
σεις ταύτας.

»Εἶπον τῷ κ. Ρενιέ, ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ διαθέσω
»περὶ τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως τοῦ Μέτς».

δεύτερον δὲ, ὅτι ἐνώπιον τῆς ἀποκρίσεως ταύτης ἦτο ἀνάγκη
νὰ παύσῃ πᾶσα περαιτέρω ἀνακοίνωσις, μέχρις οὗ ὁ Ρενιέ
τύχη μᾶλλον ἐκτεταμένης πληρεξουσιότητος.

Ὁ κ. κόμη Χαστφέλδ προσέθηκε τῷ Ρενιέ, ὅτι ἦτο βέ-
βαιος ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἤθελεν ἀλλάξει γνώμην.

Τελευταία τοῦ Ρενιέ ἀπόπειρα παρὰ τῷ κ. Βισμάρκ.

Ὁ Ρενιέ δὲν ἀπελπίζεται ἀκόμη ὅπως ἀναπέσει τὸν κό-
μητα Βισμάρκ περὶ τῶν φρονημάτων τοῦ στρατάρχου Βαζαίν,
διὸ καὶ παρεκάλεσε τὸν κόμητα Χαστφέλδ, ὅπως, ὅταν πέμψῃ
αὐτῷ τὸ ἐπόμενον ὑπόμνημα ὑπὸ φάκελλον, παραδώσῃ αὐτὸ
τῷ κυρίῳ ὑπουργῷ μὲ παράκλησιν, ἵνα ἐν τελευταία ἐπισκέ-
ψῃ τῷ γνωστοποίησιν τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ τύχην.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ρενιέ τὴν 8ην πρωϊνὴν
ὥραν τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου, ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

«30. Ἰουλίου 1870.

»Κύριε Ὑπουργέ!

»Ἐν πρώτοις λέγω ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποκριθῇ καταφατικῶς (εἶ-
ναι δὲ τοῦτο φράσις δικανικὴ) δὲν λέγει ὅτι ἀποκρίνεται ἀρνητικῶς.
προσπιθέμενος δὲ ὅτι εἶπε τῷ κ. Ρενιέ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ περὶ
συνθηκολογήσεως τῆς πόλεως τοῦ Μέτς, σημαίνει ὅτι τῷ εἶπε νὰ δια-
θέσῃ τὴν συνθηκολόγησιν τοῦ ἐνώπιον τοῦ Μέτς στρατοῦ.

»Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς συγκατετίθετο, ἠδυνάμην νὰ συντροφεύσω εἰς
Μέτς Πρῶσσον τινὰ ἀξιωματικόν, φέροντα τὴν κατωτέρω σύμβασιν, ἣ
καὶ νὰ μείνω ὡς αἰχμάλωτος, ἐνῶ αὐτὸς μεταβαίνει εἰς Μέτς.

«Ὁ ὑπουργὸς τῆς Πρωσσίας προσφέρει τῷ στρατάρχῃ Βαζαίν, ὅστις
διοικεῖ τὸν στρατὸν τὸν ἐστρατοπεδευμένον ἐνώπιον τῶν τειχῶν τοῦ

Μέτς, ν' ἀποσυρθῇ μὲ τὰς τιμὰς τοῦ πολέμου, μὲ σημαίας καὶ μουσι-
κὴν ἐπὶ κεφαλῆς, μετὰ τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν πολεμοφοδίων καὶ τῶν
ἀποσκευῶν αὐτοῦ, ἐντὸς ἐκτάσεώς τινος τῆς γαλλικῆς χώρας (προσδιο-
ρισθησομένης) καὶ ἣς ὀφείλει νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ὄρια, ἀναλαμβάνων,
δι' ἑαυτὸν, τοὺς στρατηγούς του καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ, ἐφ' ὅλον τὸν
χρόνον τοῦ παρόντος πολέμου, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ πολεμήσῃσι τοὺς
πρωσσιακοὺς στρατοὺς. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δέον νὰ ὑπογραφῇ παρ' ὀ-
λων τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤθελον δεχθῆναι ν' ἀ-
φήσῃσι τὰ περίε τοῦ Μέτς».

»Ἡ τῶν πραγμάτων θέσις εἶναι αὕτη·

»1ον Ἀμσος τοῦ στρατοῦ παράδοσις μὲ τὰς τοῦ πολέμου τιμὰς.

»2ον Βραδυτέρα τοῦ στρατοῦ παράδοσις, καὶ, ὡς συνέπεια, παράδοσις
τοῦ φρουρίου, ἐφ' οὗ δὲν δύναμαι νὰ ἔχω εἰμὴ ταύτην τὴν ἔμμεσον ἐνέρ-
γειαν. (1)

»3ον Θυσία τοῦ στρατοῦ, ἣ τοῦλάχιστον μέρους αὐτοῦ, εἰς τὴν πα-
ράτασιν τῆς ἀμύνης τῆς πόλεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Βούρ-
βαχης πιθανῶς θέλει τινάζει εἰς τὸν ἀέρα τὸν μυαλὸν αὐτοῦ, ὅπερ ὀ-
φείλουσι νὰ πράξῃσι καὶ οἱ συμβουλευσαντες αὐτόν.

»PENIE».

Ὁ Ρενιέ τὴν αὐτὴν νύκτα τῆς 29ης Σεπτεμβρίου, ἐνῶ
ἔγραφε τὸ ἀνωτέρω πρὸς τὸν κ. Βισμάρκ ὑπόμνημα, ὅπερ
καὶ ἐπέδωκε τὴν πρωϊάν τῆς 30ῆς τῷ κόμητι Χαστφέλδ,
προητοίμασε δύο ἐπιστολάς πρὸς τὸν στρατάρχην Βαζαίν,
σφραγίσας αὐτάς διὰ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ σφραγίδος, ἣς
δειγμὰ εἶχε τούτῳ ἀφήσει κατὰ τὴν εἰς Μέτς εἰσοδὸν του.
Ἐγραφε δὲ ταύτας, προαισθόμενος ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν θέλει
δυνηθῆναι νὰ τροποποιήσῃ, ἣν ἔλαβεν ἀπέναντι αὐτοῦ ἀπόφασιν,
ἐνεκα τῶν τόσον ὀλίγων σταθερῶν βάσεων, ἅς ὁ Ρενιέ τῷ
ἐπαρουσίασεν, ὡς εἶδομεν.

(1) Σημ. Ρενιέ. Ὅπως καταντήσω εἰς τὴν δευτέραν ταύτην λύσιν, ἐ-
χρειάζετο πρώτον νὰ συμφωνήσω περὶ τῶν ὄρων τῆς εἰρήνης, διότι ἡ λύσις
αὕτη, ἐνεκα τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς, εἰςχωρεῖτο ὑπ' ἐμοῦ εἰς ἓκ τῶν ὄρων
τοῦταων τῆς εἰρήνης.

Ἴδου αἱ ἐπιστολαὶ αὗται.

Ἐπιστολαὶ σταλείσαι τῷ κ. Βισμάρκ, ὅπως πέμψῃ
αὐτὰς τῷ στρατάρχῃ Βαζαίν (1).

«Φεβρίερα, 30. Σεπτεμβρίου 1870.

»Στρατάρχα! Ὁ διαταγὸς ὑμῶν ν' ἀποκριθῆτε καταφατικῶς εἰς τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα, κατόπιν συμφωνίας καταστάσεως ἱερᾶς διὰ τὰ τρία πρόσωπα, ἅτινα ἔλαβον εἰς αὐτὴν μέρος, με ἀπομακρύνει πρὸς στιγμὴν τοῦ σκοποῦ μου. Ἀναχωρῶ σήμερον. Δὲν θέλω δυνηθῆ νὰ μεταβιβάσω ὑμῖν εἰδήσεις τοῦ ὁμώνυμου μου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ (2), εἰμὴ ἀργότερον τὴν 8ην Ὀκτωβρίου. Μείνατε ἕως τότε. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν μὴ ἔχητε ἐπιστολάς, εἰσθε ἐλεύθερος καὶ ὑγιαίνετε (ἢ πρὸς τὴν σύζυγον ὑμῶν ἐπιστολὴ ἀπεστάλη), ἀλλ' ὑπάρχει τις, ὅστις θέλει κλαύσει ὅτι δὲν εἶναι μεθ' ὑμῶν καὶ θέλει καταρασθῆ ἡμᾶς, καίτοι μέλλω καὶ ἐγὼ, ὡς αὐτὸς, νὰ ἔχω τὴν καρδίαν συντετριμμένην.

»Τὸ Στρασοῦργον ἐκυριεύθη.

PENIE».

«Στρατάρχα!

»Ἴδου τί προέτρεψα ὑμῖν νὰ υπογράψητε, καὶ πάντοτε προτρέπω ὑμᾶς νὰ τὸ κάμητε, πρὸ τῆς ἐπανάδου μου, ἐὰν δυνατὸν αὐριον. «Ἐγὼ, ... Βαζαίν, στρατάρχης τῆς Γαλλίας, ὀνομασθεὶς παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, Ναπολέοντος τοῦ Γ', ἀρχισφάτηγος τοῦ ἤθη ὑπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Μῆτς ἐστρατοπεδευμένου στρατοῦ, ἀφοῦ ἀπεφάσισα μετὰ τῶν στραταρχῶν καὶ στρατηγῶν, τῶν ἀποτελούντων τὸ Συμβούλιόν μου, νὰ διατηρήσωμεν τῇ Γαλίᾳ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς τάξεως, τὸν μόνον μένοντα αὐτῇ στρατὸν, συγκατατίθημι νὰ υπογράψω καὶ υπογράψω σήμερον, ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος, τὴν ἐπομένην πρὸς παρὰδοσιν σύμβασιν.— «Ὁ στρατὸς μου θέλει ἐξέλθει τῶν γραμμῶν αὐτοῦ

1) Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς δίκης γνωρίζομεν, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς Μῆτς ἀναχωρήσεως τοῦ Ῥενιέ οὐδεμίαν ἐφεξῆς εἰδήσιν περὶ αὐτοῦ ἢ καὶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν του ἔλαβεν ὁ στρατάρχης Βαζαίν. Δικαιούμεθα ἐπομένως νὰ πιστεύωμεν ὅτι αἱ δύο αὗται ἐπιστολαὶ δὲν τῷ διεβιβάσθησαν παρὰ τοῦ κ. Βισμάρκ.

2) Ἐνοεῖ τὸν Βούρβαχην καὶ τὴν αὐτοκράτειαν.

με ὅλας τὰς τιμὰς τοῦ πολέμου, με ἀναπεπταμένας σημαίας, τῆς μουσικῆς ἐπὶ κεφαλῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ αὐτοῦ, τῶν πολεμφοδῶν καὶ τῶν ἀποσκευῶν του. Θέλει ἀποσυρθῆ εἰς τὸ μέρος τῆς Γαλλίας, ὑπερ ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν, νότον, ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, τὰς οὕτως κεχαραγμένας γραμμάς. . . . δὲν ὀφείλει νὰ διέλθῃ αὐτὰς ποτὲ μέχρι τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης. Ἀναλαμβάνω τὴν ὑποχρέωσιν ὡς καὶ ἅπαντες οἱ συνοδευόντες με ἀξιωματικοὶ, ἵνα μὴ ὁ στρατὸς ἡμῶν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πολέμου, διασκορπισθῆ, καὶ μὴ λάβῃ τὰ ὄπλα κατὰ τῶν πρωσικῶν δυνάμεων, καὶ μὴ ζητήσῃ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ βλάβῃ αὐτὰς εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως.

»Ἵπὸ τὸ Μῆτς.»

PENIE».

Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς αὐτῆς, ἐλθὼν ὁ κ. κόμης Χαστφὲλδ παρὰ τῷ κ. Ῥενιέ, εὔρεν αὐτὸν εἰς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπομνήματός του τῷ ἐξήγησεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἠθέλεν ἐφεξῆς οὐδὲν ν' ἀκούσῃ ἄνευ πραγματικῆς πληρεξουσιοτήτος, ἄνευ ὑπεκφυγῶν, καὶ ὅτι ἔδει νὰ παίξωσι με χαρτὰ ἀρκετὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ὅτι ἤλπικεν ὅτι ὁ Ῥενιέ ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ τάχιστα ἐφωδιασμένος με τοιαῦτα.

Κατόπιν ὁ κόμης τῷ ἔκαμε τὴν τιμὴν ὀμιλήσας ὅπως ἰδιαιτέρως. Δὲν ἐνόουν, εἶπεν αὐτῷ, διὰ τί πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ῥενιέ οὐδὲν δεῖγμα ζωῆς ἔδειξαν οἱ αὐτοκρατορικοί. Ὁ Ῥενιέ τῷ ἐξέφρασε τοὺς φόβους του μὴ ὁ ὑπουργὸς τῷ ἀπέκρυπτε τι, προστιθέμενος ὅτι περὶ τὴν 11ην ὥραν τῆς ἐσπέρας τῆς 28ης, μετὰ τὴν παρὰ τῷ κ. Βισμάρκ ἀκρόασίν του, στρεφόμενος εἶδεν εἰσαγόμενα τρία ἄτομα, ἅτινα τῷ ἐφάνησαν ὄντες Γάλλοι. Ὁ κόμης τῷ εἶπεν ὅτι δὲν ἐφρόνει τοῦτο, ἀλλ' ὅτι τὰ συμβάντα ἐξετυλίσσοντο, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου δὲν ἠθέλεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ τὰ δεσπώσῃ τις. Ταῦτα δὲ λέγων προσέθετο, ὅτι οὐδὲν τὸ ἐπίσημον εἰς τοὺς λόγους του τούτους.

Ὁ Ῥενιέ ἔδωκεν αὐτῷ τὰς πρὸς τὸν στρατάρχην ἐπιστολάς,

παρακαλῶν αὐτὸν νὰ εὐαρεστηθῆ καὶ ἐπωφεληθῆ εὐνοϊκῆς εὐ-
καιρίας, ὅπως αἰτήσῃ ἐκ μέρους του, ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, τὴν
περὶ ἀποστολῆς αὐτῶν συγκατάθεσίν του.

*Ἦτο ἤδη μεσημβρία, μετὰ μίαν δὲ ὥραν ὁ Ῥενιὲ ἀνεχώρει
εἰς τὴν Ἀστιγῆ.

Τὴν Κυριακὴν, 2αν Ὀκτωβρίου, κατὰ τὴν μεσημβρίαν,
μετὰ ὁδοιπορίαν 48 ὥρῶν, ἀφίχθη εἰς Λιβραμῶν, σταθμὸν
βελγικόν, ἀποτυχῶν, κατὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἀμαξοστοιχίαν,
ἣτις ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ καταφθάσῃ εἰς Ἀστιγῆ δώδεκα ὥρας
πρότερον. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τούτου ἐπεμψεν ἀμέσως τὸ ἐξῆς
τηλεγράφημα:

«30 Σεπτεμβρίου, 1 ὥρ. μ. μ.

»Τῷ κ. Ῥενιὲ (1), Ξενοδοχεῖον τοῦ στόλου (2).—Εἰς Ἀστιγῆ.

»Ἀφιχθῆσομαι δευτέραν, ὀγδόην ὥραν τὸ ἑσπέρας· ἀναχωρήσω πάλιν
ἐπαύριον τὸ ἑσπέρας μετὰ πληρεξουσιότητα· εἰδοποιηθήτωσαν ἐκεῖνοι,
ὅπως συμβουλευθῶσι· μὴ ἀπολεσθῆτω οὐδὲ λεπτὸν ὥρας· στιγμή ἐσχάτη
καὶ ὑπερτάτη. Τηλεγραφήσατε θυγατρὶ μου φέρειν χρήματα. Δυνάμε-
νος, ἔλθετε πληροφορησαί με πρὶν εἰς Ἀσφορδ.

»PENIE».

Ἄ Ῥενιὲ ἐν Ἀγγλίᾳ.—Νέαι αὐτοῦ προσπάθειαι
παρὰ τῆς αὐτοκρατείας.

Εἶδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ὅτι ὁ κόμης Βισμάρκ, τοῦ
στρατάρχου Βαζαίν μὴ ἀναλαμβάνοντος τὰ περὶ παραδόσεως
τῶν φρουρίων τοῦ Μέντε, διέκοψε τὴν περαιτέρω πρὸς τὸν Ῥε-
νιὲ σχέσιν αὐτοῦ, παραγγείλας αὐτῷ ῥητῶς διὰ τοῦ κόμητος

1) Ὁ Ῥενιὲ, πρὸς ὃν τηλεγραφεῖ ὁ Ῥενιὲ, εἶναι ὁ Βούρβαχης, ὅστις,
ὡς εἶδομεν, ὤφειλε δι' ἑλπίαν τὸν κόσμον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦτο μέχρι
τῆς ἐπανόδου τοῦ πραγματικοῦ Ῥενιὲ.

2) Εἶναι ἡ μέχρι τότε κατοικία τῆς αὐτοκρατείας· καὶ περὶ ταύτης
ἐννοεῖ τὸ τηλεγράφημα, ἵνα τὴν εἰδοποιήσῃ ὁ Βούρβαχης. Ἡ αὐτοκρά-
τειρα ὅμως ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ἐξελέξατο ὡς διαμονὴν αὐτῆς ἀντὶ τῆς
Ἀστιγῆ τὴν Χισλεχούρστ (Chislehurst).

Χατφὲδλ, ὅτι εἶναι ἔτοιμος πάντοτε νὰ ἀνανεώσῃ τὰς περὶ εἰ-
ρήνης διαπραγματεύσεις, ἅμα δ' Ῥενιὲ παρουσιάσῃ πραγματι-
κὴν τῆς αὐτοκρατείας πληρεξουσιότητα, καὶ ὅτι ἔχει τὴν
ἐλπίδα ὅτι δύναται οὗτος τάχιστα νὰ ἐπανεέλθῃ ἐρωδιασμένος
μετὰ τοιαύτην.

Ὁ Ῥενιὲ τρέχει λοιπὸν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀφικόμενος εἰς
Ἀστιγῆ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου, ἔνθα καὶ διανυκτερεύει, μετα-
βαίνει τὴν ἐπαύριον (4ην Ὀκτωβρίου) εἰς Χισλεχούρστ, τὴν νέαν
τῆς αὐτοκρατείας διαμονὴν, καὶ βλέπει τὸν παρ' αὐτῆ κ. Σε-
βρῶ (Sevreau), ἀδελφὸν τοῦ ὁμωνύμου ὑπουργοῦ τοῦ αὐτο-
κράτορος, ὅστις καὶ τῷ λέγει ὅτι ἐπεριμένετο ἀνυπομόνως,
ὅπως ἐξηγήσῃ πολλὰ πράγματα, ἅτινα δὲν ἐνόουν. Ὁ Ῥε-
νιὲ τῷ ἀναγινώσκει ὀλίγα τινὰ ἐκ τοῦ ἡμερολογίου του περὶ
τῶν παρ' αὐτοῦ πεπραγμένων καὶ λεχθέντων ἀπὸ τῆς στιγ-
μῆς, καθ' ἣν ἀφῆκε τὸν στρατηγὸν Βούρβαχην μέχρι τῆς εἰς
Χισλεχούρστ ἀφίξεώς του. Ὁ Σεβρῶ τὸν ἀρίνει ἐπὶ ἡμίσειαν
ὥραν, ὅπως συνομιλήσῃ μετὰ τῆς αὐτοκρατείας καὶ ἐπανελ-
θὼν τῷ ζητεῖ τὴν ἔγγραφον περιγραφὴν, ὅπως ἡ Α. Μ. ἀνα-
γνώσῃ αὐτὴν κατὰ τὸ πρόγευμα, ὡς ἀνέγνω τὴν διὰ τοῦ στρα-
τηγοῦ Βούρβαχην πεμφθεῖσαν, καὶ τῷ λέγει ὅτι ἀπὸ τῆς
στιγμῆς ἐκείνης τὸ πᾶν δι' αὐτοὺς ἦτο σκόσις· ὅτι ὁ στρατη-
γὸς Βούρβαχης ἀφίκετο αὐτοῖς ὅλως τὸ ἠθικὸν ἠνωχλημένος,
λέγων ὅτι ἀπώλετο, ἠτιμάσθη, καὶ ὅτι οὐδεμίαν λέξιν ἠδυνήθη
νὰ εἶπῃ περὶ τῆς γραπτῆς ἐξηγήσεως, ἣν τῷ ἀφῆκεν ὁ Ῥενιὲ.
Οὗτος λοιπὸν μανθάνει τότε, ὅτι ἀντὶ παρὰ τῷ Βούρβαχην νὰ
τύχῃ, ὡς ἤλπιζε, βοηθόν, τούναντιον, διὰ τῆς ὀλεθρίας ἀδια-
κρισίας αὐτοῦ, τοῦ νὰ γνωρισθῇ ὑπὸ πάντων, προσετίθετο νέα
ἀνυπέβλητος δυσκολία, ἕνεκα τῆς δικαίας ἀφορμῆς δυσαρ-
σκευίας παρὰ τοῖς ἐχθροῖς, ἐπιπροσυθειμένης καὶ ταύτης εἰς
ἄσας ἦδη εἶχε. Ὁ Ῥενιὲ ἀπεκρίθη, ὅτι συγκατετίθετο νὰ ἀνα-

κοινωνή τὰ ἔγγραφα του, ἐπὶ ῥητῷ ὄρω καὶ ἐπὶ τιμῇ νὰ τῷ ἐπιστραφῶσι. Τὸν ὄρον τοῦτον ἐδέξατο καὶ ἐπισήμως ὑπεσχέθη ὁ κ. Σεβρώ (1). Παραδίδει λοιπὸν τὰ ἔγγραφα του καὶ ἀναχωρεῖ (2).

Ἐπανελθὼν δὲ καὶ πάλιν παρὰ τῷ κ. Σεβρώ τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωίας, ἔμεινε παρ' αὐτῷ μέχρι τῆς 7ης τῆς ἑσπέρας, ἐξηγῶν αὐτῷ διάφορα τῶν πεπραγμένων, ἅτινα δὲν ἠδύνατο νὰ γράψῃ εἰς τὰ χειρόγραφα γράφων, ἐν ᾧ εὐρίσκετο ἐντὸς τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν. Ἡ συνομιλία αὕτη πολλάκις διεκόπη, τοῦ Σεβρώ ἐξερχομένου ἐκ διαλειμμάτων καὶ μεταβαίοντος, ὡς ἔλεγε, παρὰ τῆ αὐτοκρατορίας.

1) Τὰ ἔγγραφα ταῦτα μόλις μετὰ δέκα ἡμέρας τῷ ἐπεστράφησαν κατόπιν ἐπανειλημμένων ἀναζητήσεων αὐτῶν.

2) Ὁ Ῥενιὲ ἐκτιθέμενος ταῦτα προσέτιθαι· «Ἐνῷ ἔμεινα μόνος ἐν τῷ δωματίῳ, ἀνέγνων εἰς τὴν ἐφημερίδα Pall-Mall τῆς 3ης Ὀκτωβρίου σύμπλεγμα συκοφαντιῶν καὶ ψευδῶν, ἀφορώντων κάποιον κύριον Ν., ὅστις προφανῶς ἦμην ἐγώ. Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο βεβαίως προήρχετο ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης, ἔνθα εὐρισκόμην, καὶ εἰς ἣν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐβδομάδων εἶχον παραχωρήσει καὶ τὸν καιρὸν μου καὶ τὴν ζωὴν μου, καὶ κατέστη μοι προφανές, ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἔθεωροῦμην ὡς πρόσωπον, ὅπερ ἀπολύτως ὄφειλον νὰ θυσιάσωσιν εἰς τινὰ τῶν ἐπισήμων αὐτῶν προσώπων, ἅτινα οὐδὲν ἕτερον ἢ ἀπλοῦν ὄνομα ἔχουσι».

Τούτων ἕνεκα ὁ Ῥενιὲ γράφει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τινὰ συγγενῆ, ἐν ἣ συνοψίζων τὰ γεγονότα, ἀφίνει τὸ μέγα αὐτοῦ χαρτοφυλάκιον, περιέχον τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποδείξεις του, τὰ πάντα ἐσφραγισμένα παρὰ τινι φαρμακοποιῷ, ὅστις τῷ ὑπεσχέθη νὰ μὴ τὰ παραδώσῃ εἰμὴ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἢ εἰς τὸν μέλλοντα νὰ τῷ προσαγάγῃ τὴν ἐπιστολὴν (περὶ ἧς εἴρηται), ἐφ' ἣν τὸν ἔκαμε νὰ σημειώσῃ ἰδιοχείρως σῆμά τι. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δοθείσης εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἔγραψεν ὁ Ῥενιὲ ἐπιστόλιον τῷ κ. Σεβρώ, ἐν ᾧ τῷ ἐγνωστοποίησε τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ἅτινα ἔκρινε δεῖον νὰ λάβῃ.

«Κατὰ τινὰ στιγμὴν, γράφει ὁ Ῥενιὲ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰθουσαν ταύτην ἡ κυρία Λεβρετών, πρὸς ἣν ἐξήγησα διὰ τί εἶχον ἀποστείλει τὸν ἀδελφόν της καὶ τὴν μεγάλην ἐκπληξίν ἣν εἶχον μαθάνων ὅτι ἐγκατέλιπε τὸ ὄνομά μου, ὅπερ τὸν ἔκαμα νὰ συγκατατεθῇ νὰ λάβῃ, ὑπεσχέθη δὲ νὰ τηρήσῃ. Ἡ κ. Λεβρετών μοι διηγήθη τὴν ταραχὴν ἐν ἣ εὐρέθη ὁ Βούρβαχης, ὅτι εἶχεν ἀπολέσει τὴν κεφαλὴν του, ὅτι ἀφότου ἀφίχθη, οὐδὲν ἕτερον εἶπεν, εἰμὴ «Μὲ ἐζητήσατε, ἰδοῦ με»· ὅτι προσέτι παλαιὰ τις πληγὴ εἰς ἣν ἦτο συνειθισμένος νὰ δίδῃ περιποιήσεις τινάς, μὲ εἰδικὰ ἐργαλεῖα, δὲν ἐπεριποιήθη ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐργαλείων τούτων, ἅτινα ἐν τῇ βίᾳ αὐτοῦ εἶχε λησμονήσει εἰς Μῆτις, καὶ ὅτι ὁ πόνος τὸν διηρέθισεν ἐνι μάλλον. Ἡ αὕτη μοὶ προσέθηκεν, ὅτι ὄφειλον νὰ ἴδω, μένων μετ' αὐτοῦ καὶ μόνον ἐπὶ τέταρτον ὥρας, ὅτι ἦτο ἀνίκανος, ὅσον καὶ ἂν ἦ καλὸς στρατηγός, νὰ ἐπιφορτισθῇ διπλωματικὴν ἀποστολὴν· ὅτι ὄφειλον νὰ γράψω ὅ,τι ἤθελον νὰ ἐκθέσῃ οὗτος. Ἀπεκρίθη τῇ κ. Λεβρετών ὅτι ἐδωκα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς τὴν διήγησιν γραπτὴν ὅλων τῶν συμβάντων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀφήκα αὐτόν· ὅτι διὰ τὰ λοιπὰ, τὰ ἐγίνωσκε κάλλιστα, ὅσον καὶ ἐγώ, ἀφοῦ τῷ τὰ ἐπανελάβον τοῦλάχιστον δεκάκις, καὶ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸν ἔκαμε ν' ἀποφασίσῃ νὰ ἔλθῃ· ὅτι ἄλλως αἱ ὀδηγίαι αὗται δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς χάρτην ὀφείλοντα νὰ διέλθῃ τὰς ἐχθρικός γραμμάς».

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ στρατηγὸς Βούρβαχης ἠνέφεξεν ἐν μέρει τὴν θύραν, καὶ, βλέπων ἀνθρώπους, ἐξῆλθε πάραυτα. Ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ δὲν ἀνεγνώρισεν αὐτόν, ὁ δὲ κ. Ῥενιὲ τὴν παρεκάλεσε νὰ προφθάσῃ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ, ὑποσχόμενος αὐτῇ ὅτι εὐκόλως ἔμελλε νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ, καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ στρατηγὸς ἤθελεν, ὑπέσχετο αὐτῇ, ὡς ὑπεσχέθη

αὐτῷ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ τῷ δώσῃ τὴν προσω-
πικὴν αὐτοῦ ἐγγραφὸν ἐλευθέρας διόδου ἄδειαν, ἥτις ἤθελε
τῷ ἐπιτρέψει νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἐνώπιον τοῦ Μῆτς πρωσι-
κοῦ στρατηγείου, καὶ ὅτι ἐκεῖ δὲν ἀμφίβαλλεν ὁ 'Ρενιὲ ὅτι εὐ-
μενῶς ἤθελε τῷ παραχωρηθῆ ὑπὸ τοῦ πρώτου πρίγκηπος ἀρ-
χηγοῦ ἡ ἄδεια νὰ εἰσέλθῃ εἰς Μῆτς, μεθ' ὅλην τὴν ἐναντίαν σύμ-
βασιν, ἣν μεταξὺ των ἔσχον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ (1).

Ὅποτε δὲ ἀργότερον ὁ 'Ρενιὲ ἐζήτησεν ἐκ νέου τὸν στρα-
τηγόν, ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἀπεκρίθη διὰ τοῦ κ. Σεβρώ, ὅτι ἅμα
αὕτη ἀφῆκε τὴν αἰθουσα, ὁ στρατηγὸς ἐδήλωσεν ὅτι παραυ-
τίκα ἀνεχώρει εἰς τὸ Μῆτς, καὶ ὅτι ἔλαβε τὴν γραμμὴν τοῦ
Δοῦβρου.

Ὁ 'Ρενιὲ ἠτήσατο τὰ ἐγγράφα του, ἀλλ' ἡ Α. Μ. τῷ ἀπε-
κρίθη διὰ τοῦ κ. Σεβρώ, ὅτι ἐλυπεῖτο μὴ δυναμένη νὰ τ' ἀπο-
δώσῃ ἀμέσως, ἀποστείλασα ταῦτα παρά τινι τῶν ἰδιαιτέρων
αὐτῆς συμβούλων, ὅπως λάβῃ τούτων γνῶσιν, ἀλλ' ὅτι ἐμελ-
λον νὰ τῷ ἀποδοθῶσιν ἀφύκτως τὴν ἐπαύριον, ὁμοῦ δὲ καὶ
τὰ διὰ τοῦ Βούρβαχη σταλέντα. Ὁ κ. Σεβρώ εἶπε τῷ 'Ρενιὲ,
ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα ἐφαίνετο κἄπως κλονισθεῖσα μετὰ τὴν ἀ-
νάγνωσιν, καὶ ὅτι, ἐὰν ἠδύνατο ὁ 'Ρενιὲ νὰ πείσῃ τὸν
κύριον 'Ρουὲ (Rouher), ὅστις εἶχε μεγάλην ἐπ' αὐτῆς
ἐπιρροήν, ἴσως ἠδύνατο νὰ κατορθωθῆ ἡ ἀπόφασις ὑπὲρ τῶν
ἰδεῶν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ συναντήσεως ἀνέλαβεν ὁ
Σεβρώ νὰ διενεργήσῃ, διὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, παρ' αὐτοῖς
συνέντευξιν διὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπαύριον, ἐν ἣ νὰ παρευ-
ρεθῆ ὁ κ. 'Ρουὲ, εἰς ὃν ἐφρόνει ὅτι ἐπέμφθησαν τὰ ἐγγράφα,

(1) Ἐννοεῖ τὴν μεταξὺ 'Ρενιὲ καὶ Βούρβαχη συμφωνίαν, ὅπως ὁ
τελευταῖος μὲν παρά τῇ αὐτοκρατείρᾳ, ἂν αὕτη συγκατετίθετο εἰς τὰ
τῆς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεως, ἵνα τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πρὸς
στήριξιν τῶν Βουλῶν στρατοῦ.

ἄγνια καὶ ἤθελον ἐν τῇ συνετεύξει ταύτῃ ἀποδοθῆ τῷ 'Ρενιὲ.
Οὗτος δὲ, πρὶν ἀποχωρήσῃ, τὸν παρεκάλεσε νὰ δώσῃ νὰ ἐν-
νοήσωσιν οἱ κύριοι οὗτοι· ὅτι τὸ ὄλον μυστήριον συνέκειτο εἰς
τοῦτο· ὅτι μεθ' ὅσα καὶ ἂν εἶπεν αὐτοῖς ὁ στρατηγὸς Βούρβα-
χης, ὅτι δηλ. τὸ Μῆτς εἶχεν ἀκόμη τροφὰς διὰ πλεόν τῶν
δύο μηνῶν, ἐγίνωσκε προσηκόντως ὅτι τῷ εἶπεν αὐτὸς ὁ
στρατάρχης, ἦτοι, ὅτι μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἠδύνατο νὰ
φθάσῃ μέχρι τῆς 18ης Ὀκτωβρίου (1), ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην δὲν ἐμελλον νὰ ὑπάρχωσιν ἕτεροι ἵπποι πρὸς τροφήν
ἐκτὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πυρο-
βόλων· ὅτι ἦτο ὄλως ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃ ὁ στρατάρχης τοῦ
λαβυρίνθου ἔνθα εὐρίσκετο, πρὸς δὲ ὅτι πρὸς τοῦτο ὄφειλε νὰ
λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τρόφιμα διὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας. Ὅτι,
λέγοντος αὐτοῦ τοῦ 'Ρενιὲ τῷ στρατάρχῃ νὰ παραδοθῆ, καθ' ὃν
τρόπον ἔκαμε ν' ἀποδεχθῆ ὁ πρῶστος ὑπουργὸς, ὅπως εἰσέλθῃ
εἰς τοὺς πολιτικούς τοῦ 'Ρενιὲ σκοποὺς, ἦτοι μὲ ὄλας τοῦ πο-
λέμου τὰς τιμὰς, ἐκερδίζοντο, ἀπὸ τῆς ἴσως καλοκάγαθου
ἀγνοίας τοῦ κ. Βισμάρκ, ὅροι ἐκτάκτως εὐτυχεῖς· ὅτι οὕτω ἡ

(1) Ἡ μεγίστη τῶν κατὰ τοῦ Βαζαῖν κατηγοριῶν εἶναι, ὅτι, κατὰ
τὸν 'Ρενιὲ, ὁ στρατάρχης τῷ ἀνεκοίνωσε τὴν προθεσίμην τῆς ἀναπο-
δράστου παραδόσεως, ὅρισας τὴν ἡμέραν τῆς ἐντελοῦς ἐλλείψεως τῶν
τροφῶν. Ἐν τῇ δίκῃ ὁ στρατάρχης ἀρνεῖται τοῦτο ἀπολύτως. Ἡμεῖς
ὅμως προβαίνομεν ἤδη πρόσω. Παραδεχόμενοι ἐπὶ στιγμὴν ὡς ἀληθῆ
τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ 'Ρενιὲ, βλέπομεν αὐτὸν μὲν τῷ ἐχθρῷ ἀποκαλύ-
πτοντα, εἰς μόνους δὲ τοὺς πιστοὺς τῆς αὐτοκρατείας ἐμπιστευόμενον
τὸ ἔριον τοῦτο, ὅπως ἐξυπνήσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ διεγείρῃ
τούτους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ
βλέπομεν αὐτὸν καὶ παρά τῇ αὐτοκρατείρᾳ ἐκτιθέμενον.

Ἄλλ' οἱ αὐτοκρατορικοὶ δὲν ἀπέκρυψαν τοῦτο, καὶ ἰδοὺ τὸ μυστήριον
ἀποκαλυφθῆναι. Ἐνταῦθα λαμβάνει πρακτικὴν θέσιν μῦθος τις, περὶ μυ-
στικῶν, τοῦ Γερο-Κολοκοτρώνη, γνωστότατος ἐν Ἑλλάδι.

τάξις και ἡ αὐτοκρατορία ἐμελλον νὰ ἐχώσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τρεῖς στρατάρχας και 100 χιλιάδας ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους εἶς μόνος ὄρος ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθῆ, τὸ νὰ μὴ ὑπηρετήσωσι κατὰ τῶν πρωσσικῶν στρατῶν ὅτι, ἂν ἄλλως, ἡμέρας τινὰς κατόπιν ὁ στρατὸς οὗτος ἐμελλε ν' ἀναγκασθῆ νὰ παραδοθῆ ἀθλίως και εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ ὅτι τότε ἡ πόλις τοῦ Μέτς, ἐπίσης ὡς ὁ στρατὸς στερουμένη τροφῶν, ἤθελεν ὡσαύτως ἀναγκασθῆ νὰ παραδοθῆ ταυτοχρόνως (1) ὅτι, ἀντὶ τούτου τοῦ στρατοῦ ἀμέσως παραδιδόμενου, αἱ προμήθειαι ἔμενον τότε διὰ τὴν πόλιν, δυναμένην οὕτω ν' ἀντιστῆ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς μῆνας».

Τὴν ἐπαύριον, 5ην Ὀκτωβρίου, τρεῖς ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου περιέχουσιν ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἀπὸ τοῦ Μέτς ἐξοδὸν τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχη, τὴν εἰς Ἀγγλίαν παρὰ τῆ αὐτοκρατεῖρα ἔλευσιν αὐτοῦ, ὡς δῆθεν παρὰ ταύτης προσκληθέντος, και ἐν γένει τείνοντα νὰ καταδειχθῆ ὅτι ὁ στρατηγὸς ἐγένετο τὸ θῦμα πολιτικῆς βραδουργίας ἀγνώστου τινὸς Ν., ἐμπηδῆσαντος ἐπὶ τῆς σκηνῆς, συλλαβόντος τὴν ἰδέαν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν αὐτοκρατορίαν, μηδὲν δὲ κοινὸν μετὰ τῆς αὐτοκρατείας ἔχοντος.

Πόθεν τὰ ἄρθρα ταῦτα; Τίς ἄλλος ἐγίνωσκε τὰς λεπτομερείας ταύτας, και τοι μὴ ἀκριβῶς περιγραφόμενας; Δικαίως δ' Ἐρνιέ ἤχθη νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὅλα ταῦτα ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ στόματος, ἴσως δὲ και ἀπὸ τοῦ καλάμου τῶν περὶ τὴν αὐτοκρατεῖραν, φρονούντων ὅτι, τοῦ Βούρβαχη μὴ τηρήσαντος τὸ ἄγνωςον, ὡς ἦτο συμπεφωνημένον, τὸναντίον δὲ διὰ τοῦ Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν αἰτησαμένου ἐπισήμως τὴν εἰς Μέτς ἐπάνοδον, κατέστη παρὰ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ἀνάγκη

(1) Ἡ πρόβησις αὕτη τοῦ Ἐρνιέ ἔλαβε πλήρη τὴν ἐπαλήθευσιν ἐκ τῶν πραγμάτων.

νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ κόμμα αὐτῶν οὐδὲλως ἀνεμίγη εἰς τὰς δολοπλοκίας τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Ν. και τὰς πρὸς τοῦτο συγκαταβάσεις και παραχωρήσεις τοῦ κόμητος Βισμάρκ.

Ὁ Ἐρνιέ δικαίως ἐθεώρει ἑαυτὸν προσβεβλημένον τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ἐπαρουσιάζετο ἐξαπατήσας τὴν ἀγαθότητα τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχη· διὸ και αὐθημερὸν κατεχώρισεν ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν Ν. ἀπάντησιν, ἐν ἧ, ἀναλαμβάνων ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ πολιτικῶν ἐνεργειῶν, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ στρατηγὸς Βούρβαχης δὲν ἐνεπαίχθη, ἀλλὰ τούναντίον ἢ ἀπὸ Μέτς ἐξοδός του προσφυλάχθη ἀπὸ πάσης ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως, ὡς πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ἀποδοθείσης ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν τακτικῆς ἐγγράφου ἀδειας, κοινοποιηθέντος τοῦ πράγματος ἀμέσως εἰς τὸν στρατὸν δι' ἡμερησίας τοῦ στρατάρχου διαταγῆς.

Ἐν τούτοις ἡ ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σεβρῶ συνάντησις διὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας δὲν ἔλαβε χώραν, ἐγνώσθη δὲ τῷ Ἐρνιέ, ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ὅ,τε ἀδελφός του και ὁ κ. Ρουέ, συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην τῆς αὐτοκρατείας, δὲν ἔκρινον ἀναγκαῖον νὰ προσέλθωσιν. Οὕτω πᾶσαι αἱ τοῦ Ἐρνιέ παρὰ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς προσπάθειαι ἐναυάγουσιν, ἢ δὲ τόσον ἐπίμονος αὐτοῦ ἐνεργητικότης συνετρίβετο ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς ἀδρανείας.

Ἐν τούτοις τὴν 8ην Σεβρίου ἀναγνώσκει εἰς ἐφημερίδα ὅτι, κατόπιν τῆς παρὰ τῆ αὐτοκρατεῖρα παρουσίας τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχη, ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησεν εἰς Βιλχελμσχόχε, ὅπως αὐτοπροσώπως συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ εἰδησις αὕτη ἦτο ἀπολύτως ψευδής, οὐχ ἦττον ὅμως και ἐνδεχομένη· διὸ ὁ Ἐρνιέ μετέβη παρὰ τῆ κ. Λεβρετῶν, ὅπως τῆ ζήτησιν τὸ διαβατήριον αὐτοῦ (1), σκοπῶν νὰ μεταβῆ και αὐτὸς παρὰ

(1) Ὁ Ἐρνιέ κατὰ τὴν ἀπὸ Μέτς ἐξοδὸν τοῦ Βούρβαχη εἶχεν ἐφο-

τῷ αὐτοκράτορι, ἐμφερόμενος ὑπὸ τῆς ἰδέας μὴ ἐκεῖ ἀποτε-
λειώσῃ ὅ,τι ἤρξατο καὶ δὲν κατώρθου ἐνταῦθα.

Ἡ κυρία Λεβρετῶν, παρ' ἧς ὁ Ῥενιὲ εὗρισκε πάντοτε εὐμε-
νεστάτην ὑποδοχὴν, μεταξύ ἄλλων, περὶ ὧν ἠτήσατο διευκρί-
νησιν, ἠρώτησεν αὐτὸν ἵνα τῇ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς προχρο-
νολογήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν δοθείσης τῷ
ἀδελφῷ αὐτῆς στρατηγῷ Βούρβαχῃ ἐγγράφου πρὸς ἐξοδὸν
διαταγῆς, καὶ διὰ τὴν αὕτη ἐδόθη ἐπ' ὀνόματι τῆς αὐτοκρατείας.
Εἰς τοῦτον ὁ Ῥενιὲ ἀπεκρίθη, καθὰ μνημονεῖται ἐν τῷ ἡμε-
ρολογίῳ αὐτοῦ· «ὅτι δὲν ἦτο τοῦτο τυχαῖον σύμπτωμα, ἀλ-
λ' ὅτι ἐν γνῶσει ἐνήργησεν οὕτω ὅτι ἡ προχρονολογουμένη
διαταγὴ αὕτη συνέπιπεν οὕτω μὲ ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγένετο ἀνταλ-
λαγὴ αἰχμαλώτων τινῶν, οἵτινες ἠδύναντο νὰ φέρωσι δῆθεν
μεθ' ἑαυτῶν τὸν στρατηγὸν (1), καὶ ὅτι τὸ τέχνασμα τοῦτο εἶχε

διάσει αὐτὸν μὲ παλαιόν τι διαβατήριον ἰδικόν του, ἐκδοθὲν τῷ 1865,
ἐπιθεωρημένον παρὰ τῶν προξένων τῆς Ἑλβετίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας,
Πρωσίας, Τουρκίας, Ῥωσίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, τῆς Δανι-
μαρκίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ λοιπῆς Γερμανίας, δι' οὗ ἐπετρέπετο τῷ
κ. Ῥενιὲ νὰ ταξειδέσῃ εἰς τὰς χώρας ταύτας αὐτός τε καὶ ἡ σύζυγος
καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ.

(1) Ἐν τῇ δίκῃ τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν τὰ αὐτὰ ἰσχυρίζεται ὁ Ῥε-
νιὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀνάκρισιν κατὰθεσιν αὐτοῦ. Ὁ στρατάρχης τὸ
ἀρνεῖται, καὶ τὸ ἀποδίδει (ἐν τυχόν ὑπάρχει ὁ ἀριθμὸς 15. ἀντὶ 25.
7θρίου) εἰς γραφικὸν ἴσως λάθος. Τὸ καθ' ἡμᾶς, φρονούμεν ὅτι ὁ ὑπὸ
τοῦ Ῥενιὲ παρουσιαζόμενος λόγος τῆς συμπτώσεως τῆς ἡμερομηνίας
μὲ ἐξοδὸν ἀνταλλαττομένων αἰχμαλώτων, ὄχι μόνον ἀνεπαρκῆς, ἀλλὰ
καὶ ἴαν τυχαῖος εἶναι. Τὴν διαταγὴν ὤφειλον φυσικῶς νὰ τὴν παρα-
λάβωσιν αἰχμάλωτοι Γερμανοὶ ἐξερχόμενοι τοῦ Μέτς. Εἰς τοῦτους λοι-
πὸν ὑποτίθεται ὅτι δῆθεν ἔμελλε νὰ προσκληθῇ ὁ στρατηγὸς Βούρ-
βαχης. Ἀδύνατον νὰ τὸ παραδεχθῇ τις, καὶ ἐπομένως τὸ τέχνασμα
πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ.

σκοπὸν νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ ὑποτεθῇ ἀργότερα, ὅτι ἡ αὐτοκρατεία
εἶχε τι κοινὸν μετὰ τῆς πρωσικῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν
ἐξοδὸν τοῦ στρατηγοῦ, ὅπερ βεβαίως ἔμελλε νὰ συμβῇ, ἐὰν ἡ
ἡμερομηνία αὕτη συνέπιπτε μὲ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν αὐτὸς ὁ
Ῥενιὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τῆ τοῦ ἐχθροῦ συγκατανεύσει»·
Ἔς πρὸς δὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς διαταγῆς ἐν ὀνόματι τῆς αὐτο-
κρατείας ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου, δικαίως ὁ Ῥενιὲ ἰσχυ-
ρίζεται ὅτι «τοῦτο δὲν ἦτο μικρὸν αὐτοῦ κατόρθωμα, διότι ἡ
πρᾶξις αὕτη ἀπεδείκνυεν εἰς πάντας, ὅτι ὁ στρατάρχης ἐθεώρει
ἑαυτὸν διαρκῶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ
ὅτι οὕτως ἦτο διατεθειμένος καὶ κατ' αὐτὴν τὴν 24. 7θρίου,
ἡμέραν τῆς ἐξόδου τοῦ στρατηγοῦ Βούρβαχῃ».

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἡ κ. Λεβρετῶν δις ἢ τρίς ἀφῆκε
τὸν Ῥενιὲ καὶ μετέβη παρὰ τῆ αὐτοκρατείας, πρὸς ἣν μετε-
βίβαζε μέρος τῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ, ἐπανήρχετο δὲ αἰτουμένη
διευκρινήσεις. Καθ' ἐν τῶν διαλειμμάτων τούτων ὁ Ῥενιὲ
ἔγραψε διὰ μολυβδοκοινδύλου ἐπὶ φακέλλου ἐπιστολῆς τὰς
ἐξῆς, ὡς εἰπεῖν, λέξεις·

«Ἐνῶ ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης ἔχει τὴν εὐτυχίαν, τὴν τόσον
»σπανίαν διὰ ἡγεμόνα, νὰ ἀποκτήσῃ ἄνδρα μὴδὲν φοβούμενον,
»τολμῶντα νὰ λέγῃ τὰ πάντα καὶ δυνάμενον νὰ πληροφρήσῃ
»Ἑμᾶς περὶ παντός, ὅπερ ἀγνοεῖτε, ὑμεῖς χρᾶσθε διαμέσων!»

Ἐλθούσης τῆς κ. Λεβρετῶν, ὁ Ῥενιὲ τῇ ἐπέδειξε τὴν ση-
μείωσιν ταύτην, ἣν αὕτη λαβοῦσα μετέβη ἐκ νέου παρὰ τῆ αὐτο-
κρατείας, ὅθεν ἐπανῆλθε μετὰ πέντε τῆς ὥρας λεπτά. «Ἡ Α.
Μεγαλειότης, εἶπεν αὕτῃ τῷ Ῥενιὲ, μ' ἐπεφόρτισε νὰ παρα-
καλέσω ὑμᾶς νὰ περιμείνητε· ἤδη ἐπιθυμῶ αὕτη νὰ ἀκροασθῇ
ὑμᾶς». Ἀλλ' ὅμως μετὰ παραμονὴν ὀλοκλήρου ὥρας, ἐπανελ-
θοῦσα ἡ κ. Λεβρετῶν εἶπεν αὐτῷ, ὅτι «ἡ Α. Μ. ἐλυπεῖτο, διότι
ἐπερίμενον οὗτος ἐπὶ τοσοῦτον, ἀλλ' ὅτι ἦτο ἀποφασισμένη νὰ
ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤ. ΦΥΛΛ. Ε'. ΤΟΜ. Ι'. 35

μή τροποποιήσῃ τὰς ἰδέας αὐτῆς, καὶ ὅτι, μὴ ὄντος αὐτῇ οὐδέποτε παρουσιασμένου αὐτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ μὴ τὸν δεχθῆ». Οὕτως ὁ Ρενιέ χαιρετήσας ἐξῆλθεν.

Ὁ Ρενιέ διηγείται ὡς ἐξῆς τὴν κατόπιν τούτων παρουσίασιν αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτοκράτειραν:

«Εἰς τὸν κήπον συνήντησα τὸν κ. Χ. (1) ἰδὼν δὲ παρ' αὐτῷ διερχόμενον τὸν κ. Σεβρώ, ὑπουργὸν ἄλλοτε, ἀπετάθην πρὸς αὐτὸν καὶ ἠτησάμην τὰ ἔγγραφα μου· ἀλλ' οὗτος μὲ ἐξήγαγε τῆς ἀπάτης μου, διότι ἦτο ὁ πολὺ ὁμοιάζων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, πρὸς ὃν πράγματι τὰ εἶχον δώσει. Ἐμὲλλον ἦδη ν' ἀφήσω τὸν κ. Χ., ὁπότεν ὁ κ. Φιλλίων, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος, ἐλθὼν μὲ παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ.

Ἐπανῆλθον εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν, ἐν ἧ εἶχον ἦδη παραμείνει τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης. Ἐπῆρχον ἐν αὐτῇ δύο ἢ τρεῖς κύριοι, καὶ εἰς τὴν αἰκίαν τὴν σχηματιζομένην ὑπὸ τοῦ φωτοκρόπτου λαμπτήρος τινὸς μικροῦ, ἐπὶ τινος ἀνακλινητῆρος ἦτο ἐξηλωμένη μορφὴ τις σκυθρωπῇ, καθ' ἑν μέτρον μακρὰν τῆς ἀριστερᾶς μου. Δὲν τὴν παρετήρησα, καὶ εἶχον στραφῆ, ἀρκούντως δυσηρεστημένος καθὼ ἀνακλιθεὶς μετ' οἰκειότητος ἀδιαφόρου, εἰς ἣν δὲν ἦμην εἰθισμένος, πρὸς τὸν κ. Σεβρώ, τὸν ὑπουργὸν, ὅστις ἦτο ὄρθιος ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης. Βλέπων ὅτι οὗτος δὲν ὠμίλει, ἠτοιμαζόμεν νὰ λαλήσω, ὁπότεν, κυρία τις ἠγέρθη ἀπὸ τοῦ ἀνακλινητῆρος, καὶ μείνασα ὄρθια, ὠμίλησε· ἐστράφην καὶ εὐρέθην ἀπέναντι τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς αὐτοκρατειρας. — «Κύριε! ἐπιμείνατε ἵνα μοὶ ὁμιλήσητε ἰδοὺ ἐγώ. Τί ἔχετε νὰ μὲ εἴπητε; Ἀκούω ὑμᾶς· εὐαρεστηθῆτε νὰ καθήσητε». — «Εὐαρεστηθῆτω ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης νὰ μὲ συγχωρήσῃ, ἂν μὴ ἀκολουθῶ τὴν ἐθιμοταξίαν, ἐν ἧ εἶναι εἰθιασμένη· ἔρχομαι ἐνταῦθα ὅπως ὁμιλήσω περὶ ὑποθέσεων δι' ἅπαντας σοβαρῶν· εὐαρεστηθῆτω λοιπὸν ἡ Ὑμ. Μ. νὰ συγχωρήσῃ τὸν τύπον χάριν τῆς οὐσίας. Κυρία, εἰμι ἀσθενὴς ἀπὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν, καὶ λυπούμαι, διότι αἰσθάνομαι ὅτι δὲν ἔχω ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν

(1) Ἐνα τῶν τριῶν ἀξιωματικῶν, περὶ ὧν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐποιήσατο λόγον καὶ πρὸς ὃν εἶχε τότε ἐμπιστευθῆ ἔπιστολὴν διὰ τὴν κυρίαν Δεδρετιῶν καὶ τὴν αὐτοκράτειραν.

ἐκείνην, ἧτις ἄγει εἰς τὴν πεποίθησιν». (Ἡ αὐτοκράτειρα ἔπεμψε καὶ μοὶ ἔφερον ποτήριον ζακχαρωμένου ὕδατος). Τῇ ἀνέλυσσα, κατόπιν, συνοπτικώτατα πᾶν ὅ,τι συνέβη, ἀποφεύγων, ἐνῶ προσέβλεπον αὐτὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, πᾶν ὅ,τι ἀνέφερετο εἰς τὰ πεπραγμένα, ἕτινα ὄφειλε νὰ γινώσκῃ ἀπὸ τῶν ἐμῶν σημειώσεων. Τῇ ἐξήγησα τὸ μέγα ἀποτελεσμα, ὅπερ ἐφρόνου ὅτι ἀπέκτησα μόνος, τὸ νὰ κατορθώσω δηλ. νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ τοῦ πολέμου τιμαὶ εἰς στρατὸν, ὅστις, ἀνευ τούτου, ἀργότερον ἔμελλε νὰ ὑποχρεωθῆ νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλλείψει τροφῶν ὠρίσας αὐτῇ τὴν ἐποχὴν τῆς 18ης τοῦ μηνὸς, ἧτις μοὶ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ στρατάρχου, ἐξηγῶν αὐτῇ ὅτι εἰς στρατὸν τινα χρειάζονται πάντοτε ἴπποι διὰ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ἐπιμηλητήριον· καὶ ὅτι προσέτι τῶν ἐχρειάζετο νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τροφὰς πέντε ἢ ἕξ ἡμερῶν, ὅπως, διὰ μέσου χώρας ὀλοσχερῶς κατεστραμμένης, πορευθῆ εἰς τὸ ὀρισθησόμενον αὐτῷ σημείον· ὅτι πᾶσα ἡμέρα ἀργοπορίας εἰς παραδόσιν τοῦ στρατοῦ, ἀφήρει τοὺς ἀλάστον ἐβδομάδα διαρκείας ἀπὸ τὴν φρουρὰν τῶν φρουρῶν· ὅτι ὅταν διὰ τὸν στρατηγὸν Βούρβαχην, διὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ὁποῦν τόσον ἐποίησαντο θόρυβον, ἢ ἐπίσκεψις αὐτοῦ ὄφειλε νὰ μὴ ἦ γνωστὴ παρ' οὐδενὸς ἔξω τοῦ Μέγ. ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει, δι' αὐτὴν, ἦτο σπουδαιότατον πρᾶγμα τὸ νὰ δυνηθῆ διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτῆς, ἀφοῦ συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, νὰ τακτοποιήσῃ τὸ μέλλον ἐκ συμφώνου ὅτι, κατ' ἐμὲ, ἦτο μεγάλη πρόσκλησις ἡ πολιτικὴ αὕτη διακήρυξις, ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἦσαν πιστοὶ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ δὲν ἀνεγνώριζον τὴν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν. ἂν μὴ ἐπιπτον εἰς τὸ λάθος νὰ μὴ θέσω τὰς λέξεις «τιμαὶ τοῦ πολέμου» ἐν τῷ τηλεγραφίματι τῷ ἀπὸ Φεβρουάριος πεμφθέντι τῷ στρατάρχῳ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζετε, ἀπολύτως ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν, χωρὶς καὶ, ἀργότερα, νὰ ἦναι δυνατόν νὰ κατηγορηθῆτε ὑπὸ τῆς συκοφαντίας, εἴχετε στρατὸν 100 χιλ. ἀνδρῶν, τρεῖς στρατάρχους, δωδεκάδα τῶν πλουσιωτέρων νομῶν, διὰ μόνου τούτου τοῦ γεγονότος ἐξουδετερουμένων καὶ ἀπηλλαγμένων ἀπὸ τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου. Πάντα ταῦτα τὰ εἴχετε, καὶ ἠδύνασθε νὰ ἐγκαταστήτε ἐν αὐτοῖς μετὰ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως, καὶ νὰ προβῆτε εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, κατὰ τὴν ὑμετέραν θέλησιν. Ἄλλ' ἅπαντα ταῦτα ὀπισθοδρόμησαν ἐπὶ μόνον ὀλίγας ἡμέρας· ὅτι δὲν ἠδυνήθην νὰ πράξω μόνος μου, δύνασθε νὰ τὸ

πράξητε τώρα υμείς. Πέμψατε ένα τῶν ὑμετέρων συμβούλων· τὸ ἔργον εἶναι προητοιμασμένον· δὲν μένει, εἰμὴ ἡ ὑπογραφή. Δόσατε αὐτῷ τὴν ἓκ μέρους ὑμῶν πληρεξουσιότητα, διότι ὁ Βισμάρκ δὲν θέλει νὰ ἀπασχολῆται ἀκαίρως περισσότερον, καὶ ὁ Βαζαῖν δὲν δύναται νὰ περιμένῃ ἐπὶ πολὺ. Ἔχετε πάντοτε ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 18. ὀκτωβρίου. Αἱ διπλωματικαὶ ὑπεκφυγαὶ εἶναι εὐκολα εἰς ἓν γραφεῖον· ἀλλ' οἱ πτωχοὶ διάβολοι, οἵτινες περισφίγγουσι τὴν ζωὴν καὶ βλέπουσι παρ' ἑαυτοῖς πίπτοντας τοὺς πιστοὺς αὐτοῖς συντρόφους, δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὑπομονήν. Ἄς ἀναχωρήσῃ τις τὴν ἐσπέραν ταύτην, διότι πᾶσα παρερχομένη ὥρα στοιχίζει τῇ Γαλλίᾳ ἓν ἑκατομύριον.»

»Προσέκρουον πάντοτε ἐναντίον τοῦ αἰσθημάτος ἐκείνου, ὅπερ μοι ἐξέφραζεν ἡ Α. Μεγαλειότης — τὸν φόβον τοῦ τί ἔμελλον νὰ εἴπωσιν οἱ μεταγενέστεροι, οἵτινες εἰς ὅλα ταῦτα ἤθελον ἰδεῖ αἴσθημα δυναστικοῦ συμφέροντος, καὶ τὴν ἀτιμίαν, ἣτις ἔμελλε νὰ περιβάλλῃ ἐκείνον, οὔτινος ἡ ὑπογραφή ἤθελεν εἶθαι κάτωθι συνθήκης ἀναγνωρίζουσας παραχώρησιν τοπικὴν — ἀπεκρίθην λογικῶς εἰς ὅλα ταῦτα. Ἄλλὰ τί δύναται ἡ λογικὴ ἐναντίον τῶν αἰσθημάτων; Ἐξήγησα ὅ,τι εἶδον τὰς ἀπέρους ἀθλιότητας τῶν ἀγροτῶν, τὴν πλήρη αὐτῶν καταστροφὴν χωρὶα ἐπὶ χωρίων ὀλοσχερῶς ἔρημα, τοὺς κατοίκους αὐτῶν προσφυγόντας εἰς τὰ δάση, καὶ ἐκεῖ ἄνευ σκέπης διαμένοντας· ὅλον τοῦτον τὸν κόσμον ὅστις δὲν ἤξεύρει τί νὰ φάγῃ, καὶ ὅτι ἡ πείνα τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐπαπειλεῖ ν' ἀπολέσῃ πάντας, ἐὰν μὴ ἔλθῃ τις εἰς πλήρη αὐτῶν ἀντίληψιν. Ὡμίλησα ἀκόμη ἐπὶ πολλὴν ὥραν· ἦτο δὲ ἤδη ὥρα ὀγδόη καὶ ἡμίσεια, ὅτε ἀφῆκα τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἣν τὸ δεῖπνον αὐτῆς περιέμενεν ἀπὸ τῆς ἑβδόμης.»

Καταστροφή.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη τῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ἡ ζωὴ φωνῆ γενομένη ἐνώπιον τῆς αὐτοκρατείας ὑπὸ τοῦ Ῥενιέ τὴν ἐσπέραν τῆς 8ης ὀκτωβρίου, ἤρξατο διεγείρουσα τὰς σκέψεις περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος εἰς τὰς τάξεις τῶν παρὰ τῇ αὐτοκρατείᾳ, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἀπεφάσιζον διηνεκῶς τὰ λαντευόμενοι.

Ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις εἶδομεν, ὁ Ῥενιέ εἶχεν ὀρίσει τῷ στρατάρχῃ Βαζαῖν τὴν 8ην ὀκτωβρίου 1870 ὡς τὸ τελευταῖον ὄριον τοῦ περιμένειν εἰδήσεις αὐτοῦ· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ὁ Ῥενιέ ἐπίστευεν ὅτι ἔμελλε νὰ ἔχῃ τι τετελεσμένον, μόλις εἶδε τὴν αὐτοκράτειραν, ἀρνούμενην αὐτῷ τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ τῆς 3ης 8βρίου, ὅτε ἀφίκετο εἰς Ἀγγλίαν.

Ἐνῶ οὐδὲν ἀπεφασίζετο παρὰ τῇ αὐτοκρατείᾳ, ὁ Βαζαῖν, ἀπελπιζόμενος περὶ Ῥενιέ, συνεκάλει τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐνώπιον αὐτοῦ πολεμικὸν συμβούλιον, ἐξ οὔ παρήχθη ἡ τοῦ στρατηγοῦ Βογέ ἀποστολὴ παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας, ὅπως αἰτήσῃ ὄρους σχετικῶς ἴσους μὲ ἐκείνους τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Βισμάρκ προταθέντας τὴν 28ην 7βρίου.

Γνωστὸν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται ἀπέτυχον, καὶ τοῦτο, διότι τὸ μὲν εἰς οὐδὲν ἐβιάζοντο οἱ Πρῶσοι, τὸ δὲ οὐδὲν ἐξ Ἀγγλίας ἤρχετο.

Γνωστὸν ὅτι ὁ στρατηγὸς Βογέ ἐπανῆλθεν εἰς Μίετς, τὴν 17ην 8βρίου, ἄπρακτος, φέρων ὡς μόνους ὄρους τοὺς ὄρους τοῦ Σεδάν.

Γνωστὸν ὅτι, κατόπιν τοῦ ἐν Μίετς συμβουλίου τῆς 18ης 8βρίου, ὁ αὐτὸς στρατηγὸς ἐπέμπετο παραυτίκα παρὰ τῆς αὐτοκρατείας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἵνα, ἂν αὕτη μὴδὲν κατέσθαι, διαπραγματεύσεως εἰρήνης, ἀπαλλάξῃ τοῦλάχιστον τὸ 8βρίου τοῦ ὄρκου, ὃν ὤμοσε τῷ αὐτοκράτορι, καὶ δώσῃ αὐτῷ ἐλευθερίαν ἐνεργείας.

Ἡ παρὰ τῇ αὐτοκρατείᾳ ἐλευσις τοῦ στρατηγοῦ Βογέ (καθὰ βλέπομεν ἐν τῇ πραγματείᾳ τοῦ Ῥενιέ) διενήργησέ πως ἐπ' αὐτῆ· διὸ καὶ ὁ Ῥενιέ ἐπρόκειτο, κατ' ἀπόφασιν τῶν συμβούλων τῆς αὐτοκρατείας, ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Λονδίνου διὰ τὴν ἡπειρον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βογέ, τὴν 24ην 8βρίου 1870, ὅπως ἐξακολούθησῃ μετ' αὐτοῦ τὸ ἔργον, ὅπερ ἤρξατο

μόνος· ἀλλ' ὅποια διαφορά! Οἱ προσφερόμενοι ὄροι, ὅτε ὁ Ῥενιὲ εἰργάζετο κατὰ τὸν 7θριον μῆνα, παρεμερίσθησαν ἤδη! Γνωρίζομεν δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (24ην 8θρίου) τὸ Μὲτς ἤρξατο ἀπ' εὐθείας διαπραγματευόμενον τὴν πρὸς παράδοσιν αὐτοῦ σύμβασιν!

Ἄλλ' ἐνῶ τοῦτο εἰσέτι ἠγνοεῖτο παρὰ τῇ αὐτοκρατείρᾳ, ἀργοπορία τις ὅλως τυχαία παρεμπόδιζε ταυτοχρόνως τὸ καὶ ἄλλως ἀκαρπον ταξείδιον τοῦ Ῥενιὲ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Βογέ μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 27ης 8θρίου, ὁπότε ἐλήφθη εἰδήσις τηλεγραφικὴ, ἀγγέλλουσα τὴν παράδοσιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Μὲτς, καὶ δίδουσα πέρασ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Βογέ καὶ εἰς τὰ σχέδια, εἰς ἃ ἔμεινε μετὰ τούτου σύμφωνος ἡ αὐτοκράτειρα.

Τοιοῦτος λοιπὸν ὑπῆρξεν ὁ Ῥενιὲ καὶ τοιαῦτα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Συλλαβῶν τὴν ιδέαν τῆς καταπαύσεως τοῦ πολέμου διὰ τῆς διαπραγματεύσεως τῆς εἰρήνης ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας, ἀποτείνεται πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν, ἣν δὲν κατορθοῖ νὰ πείσῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

Ἐτοιμάζεται νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι αἰχμαλώτῳ, καὶ ἡμίσεια ἐργασθῇ παρὰ τῇ αὐτοκρατείρᾳ, μανθάνει δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης πραγματεύεται διὰ τοῦ Ἰουλίου Φάβρου ἀναχωρῆν' τρέχει πρὸς τὸν κ. Βισμάρκ καὶ παρεμβάλλεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης.

Ἐκείθεν δὲ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ κ. Βισμάρκ, μεταβαίνει εἰς Μὲτς, εὕρισκει τὸν στρατάρχην Βαζαῖν κεκμηκότα καὶ ἀπηλπισμένον ὡς πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀντιστάσεως δι' ἔλλειψιν τροφῶν, καὶ πρόθυμον νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν τοῦ πολέμου καταπαύσιν καὶ τὴν τῆς αὐτοκρατορίας παλινόρθωσιν,

τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ μὴ παύσαντος νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν αὐτοκρατορικόν.

Ἐκείθεν τρέχει ἐκ νέου παρὰ τῷ κ. Βισμάρκ· ἀτυχῶς ἀπλή ὑπογραφή τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν ἐπὶ τὴν φωτογραφίαν παρὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος δὲν πείθει τὸν διπλωμάτην κ. Βισμάρκ, ὅτι ἔλαβεν ὁ Ῥενιὲ ἣν λέγει πληρεξουσιότητα ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν· διὸ καὶ ἐρωτᾶται οὗτος τηλεγραφικῶς, ἐὰν δέχεται τὴν συνθηκολόγησιν τοῦ Μὲτς ὑπὸ τοῦς ὄρους, οὓς συνεφώνησεν ὁ Βαζαῖν οὗτος μετὰ τοῦ Ῥενιέ.

Ἡ φυσικῶς ἀρνητικὴ τοῦ στρατάρχου Βαζαῖν ἀπόκρισις, (διότι οὐδὲν μετὰ τοῦ Ῥενιέ συνεφώνησεν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀντήλλαξαν ιδέας καὶ εὗρέθησαν σύμφωνοι εἰς αὐτάς, τοῦτο δὲ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπὸ τὸ Μὲτς ἐστρατοπεδευμένον στρατὸν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸ Μὲτς αὐτό), δίδει πέρασ εἰς τὰς παρὰ τῷ κ. Βισμάρκ προσπαθείας τοῦ Ῥενιέ, εἰς ὃν δίδεται ὑπόσχεσις διαπραγματεύσεων, ἐὰν φέρῃ ἐκ τῆς Ἀγγλίας πληρεξουσιότητα περὶ τούτου.

Ὁ Ῥενιὲ σπεύδει πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν, καὶ ἐνῶ εἶναι εἰς Ἀγγλίαν ἀπὸ τῆς 3ης 8θρίου, μόλις ἀξιοῦται ἅπαξ νὰ ἴδῃ νύκτωρ τὴν αὐτοκράτειραν τὴν ἐσπέραν τῆς 8ης 8θρίου καὶ τῇ ἐκθέσῃ τὸ σύνολον τῶν σχεδίων καὶ ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἐκτοτε οὐδὲν κατορθοῖ. Οὕτω παρήρχοντο αἱ ἡμέραι· ὁ στρατάρχης Βαζαῖν, ἀπελπισθεὶς ἀπὸ τῆς σιωπῆς τοῦ Ῥενιέ καὶ τοῦ Βούρβαχη, πέμπει τὸν στρατηγὸν Βογέ. Ὁ στρατὸς τοῦ Μὲτς πεινᾷ καὶ παραδίδεται.

Δικαιοῦταί τις νὰ ἐρωτήσῃ τὰ ἑξῆς.

Τί ἐγένετο, ἐὰν, ἀπὸ τῆς 13ης 7θρίου, ὅτε πρῶτον μετέβαινε ὁ Ῥενιὲ εἰς Ἀγγλίαν, ἐλάμβανε τὴν ἀδειαν νὰ ἐργασθῇ;

Ἐὰν τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἐπανόδου αὐτοῦ, τὴν 3 Ὀβρίου, ἐλάμβανε τὴν ἀδειαν νὰ ἐργασθῆ;

Ἄλλ' ἡ ἀπόκρισις εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας εἶναι ὅλως περιττὴ καὶ ἀσκοπος, διότι ἐπὶ ἔργων τετελεσμένων ἢ περὶ ἐνδεχομένου συζήτησις καὶ ματαία καὶ γελοία καθίσταται.

B. I. ΒΑΑΣΤΙΝΟΣ.

Η ΕΝ ΠΡΩΣΣΙΑΙ ΝΕΟΣΥΛΛΕΞΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. *)

§ 44.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οὓς φαινόμενα δυσμορφία καθιστῶσι προφανῶς διὰ παντὸς ἀκαταλλήλους εἰς ὑπηρεσίαν, ἀπαλλάττονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου νὰ παρουσιασθῶσιν ἐκ νέου ἐνώπιον αὐτῆς.

§ 45.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου δύναται ν' ἀποφανθῆ περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποχρέων, οἵτινες εἶναι εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἢ οἵτινες στεροῦνται ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Τὰ ἄτομα, τὰ μέλλοντα νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐργασιῶν, ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ.

§ 46.

1ον) Οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες παρουσιάζονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, πρὸ τῆς ἐργασίας τῆς κληρώσεως, ὅπως καταταχθῶσιν ἐν τῷ στρατῷ, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσι τὸ ὄπλον καὶ τὸ

(*) Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδὲ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

σῶμα, ἐν ᾧ ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπηρετήσωσι· δὲν δύνανται ὅμως νὰ ὀρίσωσι τὸ τάγμα. Οἱ αἰτοῦντες τὴν φρουρὰν δὲν δύνανται νὰ ὀρίσωσι τὸ σύνταγμα.

2ον) Ἡ ἐπαρχιακὴ τῆς νεοσυλλεξίας ἐπιτροπὴ παρουσιάζει, πρὸ πάντων τῶν ὑπὸ τὰ ὄπλα καλουμένων, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ τοὺς ἐθελοντὰς τούτους, ἐὰν ἀνεγνωρίσθησαν ἱκανοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὄπλου, ὅπερ ἐξελέξαντο.

§ 47.

1ον) Οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δέον νὰ εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γενήσεται ἡ κλήρωσις, καὶ καθ' ἣν εἶναι ἐλεύθεροι νὰ παρασταθῶσιν αὐτοπροσώπως.

2ον) Ὅρισθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τῶν δεκτῶν εἰς κλήρωσιν, ἡ ἐργασία τῆς κληρώσεως ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται, ἐπὶ παραδείγματι, εἰς 140, γίνονται 140 ἀριθμοί.

3ον) Ἐκαστος τῶν δεκτῶν εἰς κλήρωσιν προσκαλεῖται κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὅπως λάβῃ ἀπὸ τῆς κληρωτίδος τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἀντικαθίσταται πάραυτα ὑπὸ μέλους πολιτικοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τῆς ἐπαρχίας, πρὸ τῆς ἐργασίας.

§ 48.

Ἀποδεικτικὰ κληρώσεως καὶ ταξινόμιας κατὰ κλάσεις (1):

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δίδονται αὐτοῖς ἀποδεικτικὰ κληρώσεως καὶ

(1) Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα δίδονται δωρεὰν, τὸ ἀντίγραφον ὅμως αὐτῶν ἐπὶ πληρωμῇ.

ταξινομίας. Τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ὅσον οἷόν τε ταχύτερον καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν, ἂν δυνατόν.

Οἱ κατάλογοι, καθ' οὓς οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ, καλοῦνται «κατάλογοι παρουσιάσεως».

Ἐκτὸς τούτου, ὁ πολιτικὸς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ φροντίσῃ νὰ καταστρώσῃ, διὰ τοὺς προέδρους τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ, κατάλογον συμπληρωτικόν, ἐν διπλῶ (κατὰ πρότυπον δίδόμενον ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας προεδρείας), τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, πρᾶτεινομένων διὰ τὴν ἐφεδρείαν τῆς στρατολογίας ἕνεκεν τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν θέσεως.

Ἐξ ἄλλου ὁ στρατιωτικὸς πρόεδρος, ὅταν τὸ καλῆ ἢ περιστασις, φροντίζει νὰ καταστρωθῶσι

Κατάλογος διὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ὀρισθέντας διὰ τὴν φρουράν.

Κατάλογος διὰ τοὺς ὀρισθέντας διὰ τὸ τμήμα τῶν ἐργατῶν.

Ἐκτὸς τῶν καταλόγων παρουσιάσεως, γίνονται καὶ ἀκατάλογοι προσκλήσεως.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ, φέρονται ἐπὶ τῶν καταλόγων τούτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καταλόγου παρουσιάσεως, μὲ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπίθετα αὐτῶν, τὸ στάδιον ἢ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν αὐτῶν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι τῆς προσκλήσεως χρησιμεύουσι διὰ τὴν σύναξιν τῶν ὑποχρέων εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἕξω τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἔργασια τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ.

§ 49.

Ἐν τῇ Βασιλικῇ Πρωσσίᾳ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατολογίας, προσκολλᾶται εἰς τὴν νομοτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς νεοσυλλεξίας ἀξιωματικὸς ἀνώτερος, καί, τοιοῦτου ἐλλείποντος, λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ ἵππικοῦ τῆς φρουρᾶς, διὰ τὴν ἐκλογήν τῶν νεοσυλλέκτων, τῶν στελλομένων εἰς τὴν φρουράν ταύτην. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, εἰς ἀπάσας τὰς ἐργασίας τῆς νεοσυλλεξίας διὰ τὴν φρουράν, εἶναι μέλος ἀποφασίζον τῆς νομοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας (1).

Προσκολλᾶται εἰς πᾶσαν περιφέρειαν νομοτικὴν νεοσυλλεξίας εἷς ἀρχιαιτρός τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς στρατολογίας.

§ 50.

Εἰς τὴν νομοτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς νεοσυλλεξίας προσκολλῶνται ὡς προσωπικὸν στρατιωτικόν

α) Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ταξιαρχίας τοῦ πεζικοῦ, δι' ἣν ἐνεργεῖται ἡ νεοσυλλεξία.

β) Εἷς διοικητὴς λόχου τῆς Λάνδβερ, καθ' ἣν περίστασιν ἐκπληροῦ τὰ καθήκοντα ταῦτα εἰς ἀξιωματικὸς τῆς γραμμῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ λόχου.

γ) Εἷς γραμματεὺς διὰ τὸν διοικητὴν τῆς ταξιαρχίας.

δ) Ὁ ἐπιλοχίας (2) τοῦ λόχου τῆς Λάνδβερ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ στρατολογία.

(1) Ὅποταν δὲν δύναται νὰ παραστῇ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ τελοῦνται ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

(2) Ἐὰν πλείονες περιφέρειαι λόχων, ἢ τμήματα αὐτῶν, ἀνήκωσιν εἰς τὴν στρατολογικὴν περιφέρειαν, δύναται νὰ κληθῶσιν ἅπαντες οἱ ἐπιλοχίαι τῶν λόχων τούτων.

ε) Εἰς γραμματεὺς διὰ τὸν διοικητὴν τῆς περιφερείας τῆς Λάνδερ.

ς) Εἰς δεκανεὺς βοηθὸς γραμματέως τῆς διοικήσεως τῆς περιφερείας τῆς Λάνδερ.

§ 51.

Ἀναθεώρησις τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς νομοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐνεργεῖται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου ἱατροῦ, καὶ ὅτε καθίσταται ἀνάγκη ἀπογυμνώσεως τοῦ ἀνδρός, λαμβάνονται τὰ ὑπὸ τῆς αἰδοῦς ἀπαιτούμενα μέτρα.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πρὸ πάντων ὁ στρατιωτικὸς πρόεδρος τῆς νομοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ· ἀλλ' ἐὰν δὲν συμμερίζωνται τὴν γνώμην ταύτην, γίνεται τούτου μνεῖα ἐπὶ τοῦ καταλόγου.

§ 52.

Ἀποφασίζεται κατὰ τὰς §§ 19, 20, καὶ 27. ἕως 29, περὶ τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τῶν εὐρεθέντων κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν εἰς ἀνικανότητα διαρκῆ ἢ πρόσκαιρον, ἢ εἰς ἀτελεῖ ἰκανότητα διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

§ 53.

Διὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἀπογραφῆς οἱ νέοι, οἱ φερόμενοι ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῆς παρουσιάσεως, ἐμφανίζονται κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ὁ πρόεδρος τῆς νομοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας ἔχει ἀκόμη ν' ἀποφασίσῃ, ἀφοῦ ἤκουσε τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ, εἰς ποῖον ὄπλον δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ ὁ ὑπόχρεως εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκεῖνος, ὅστις καλῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγνωρίζεται,

μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνστάσεών του, καλεῖται πρὸς κατάταξιν, τίθεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς εἰς σῶμά τι στρατοῦ ὠρισμένον, καὶ φέρεται εἰς τὰ ἔξοδα τὰ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου γενησόμενα.

Οἱ ἐθελονταὶ οἱ φερόμενοι εἰς τὸν κατάλογον τῆς παρουσιάσεως ἐπισκέπτονται εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν, καὶ, ἐὰν δυνατὸν, ὀρίζονται διὰ τὰ σώματα, ἅτινα ἐξελέξαντο, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλαττώσει τοῦ εἰς τὰ σώματα ταῦτα χορηγουμένου μέρους τῆς στρατολογίας.

§ 54.

Οἱ κυνηγοὶ οἱ κανονικῶς μορφωμένοι, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες μέλλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὴν κανονικὴν αὐτῶν μόρφωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἐξετάζονται ὡς πρὸς τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἰκανότητα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κυνηγῶν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης, μετ' εἰδικῆς σημειώσεως, ἀποστέλλεται πάραυτα μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἀπογραφῆς εἰς τὸν στρατιωτικὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν κυνηγῶν.

Ἐκδίδεται ὡσαύτως ἀποδεικτικὸν ἰκανότητος εἰς τοὺς μαθητὰς κυνηγῶν ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ προέδρου.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ τοὺς διανέμει κατὰ τοὺς καταλόγους, οὓς τῇ ἐχορήγησαν ἅπασαι αἱ ταξιαρχίαι τοῦ πεζικοῦ.

§ 55.

Ἐξετάζονται οἱ τίτλοι τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἐπροτάθησαν διὰ τὴν ἐφεδρείαν τῆς στρατολογίας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, σχετικῶς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν εἰς τὴν οἰκογένειάν των ἢ τὸ ἐπάγγελμά των, ὅποτε, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ ὃν ἔτυχον κατὰ τὴν κλήρωσιν, περιλαμβάνονται ἐν τῇ ἀπογραφῇ.

Ἐὰν ἡ νομοτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς νεοσυλλεξίας ἐπικυροῖ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, ὁ ὑπόχρεως εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὀρίζεται διὰ τὴν 1ην ἢ τὴν 2αν κλάσιν τῆς ἐφεδρείας τῆς στρατολογίας.

Ἐάν ἡ ἐπιτροπή τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ δὲν ἐπικυροῖ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, ὁ ἐνιστάμενος ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀπογραφῆς.

§ 56.

Ὅταν περαιωθῇ ἡ στρατολογία, ἣν ὄφειλε νὰ προσφέρῃ ἡ περιφέρεια, αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ ἔχουσιν ἀκόμη νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπίσκεψιν, ἐπὶ ἀρκοῦντι ἀριθμῷ, τῶν ὑποχρέων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες, κατὰ τάξιν ἀνιῶσαν ἀριθμοῦ, ἔρχονται κατόπιν τοῦ τελευταίου ἀπογραφέντος, καὶ νὰ δρίσωσιν αὐτοὺς ὡς ἐφεδρείαν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολυομένων στρατευσίμων, ἢ πρὸς πλήρωσιν τῶν πολλῶν κενῶν θέσεων, αἵτινες δύνανται νὰ ὑπάρξωσι, τοῦ χρόνου προΐοντος, εἰς τὰ διάφορα σώματα τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἱ ἀπογραφόμενοι συμπληρωματικῶς, καὶ οἵτινες δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἀκόμη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ, δὲν πέμπονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα, εἰμὴ ἀφοῦ ἐπισκεφθῶσι μετὰ φροντίδος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, ὅπως τὰ σώματα μὴ δέχωνται παρὰ νέους εἰς κατάστασιν νὰ ὑπηρετήσωσι.

Κατὰ κανόνα ἡ ἐπίσκεψις αὕτη δέον νὰ ἐνεργῆται εἰς τὸ διαμονητήριον τοῦ τάγματος τῆς Λάνδβερ, ἢ καὶ, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ στρατιωτικοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κύκλου, ὑπὸ τινος στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, διαμένοντος ἐν τῇ γειτονίᾳ τῆς διαμονῆς τῶν ἐπισκεφθησομένων ἀνδρῶν, καὶ παρὰ τῷ ὁποίῳ ἱατρῷ προσκαλοῦνται οὗτοι νὰ παρουσιασθῶσιν.

§ 57.

Ὅποταν, εἴτε συνεπείᾳ ἀδειῶν χορηγηθεισῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ πρὸς ὑπηρεσίαν χρόνου, εἴτε ἄλλως, τὰ σώματα

δρίστανται μεγάλας ἀπωλείας εἰς ἀνδρας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρίξεως τῆς στρατολογίας μέχρι 1ης Φεβρουαρίου, τὰ σώματα ταῦτα, ἐὰν δὲν κατορθῶσι νὰ πληρώσωσι τὰ κενὰ αὐτῶν, δύνανται νὰ αἰτήσωσι στρατολογίαν συμπληρωτικὴν.

Ἐχουσι δὲ προθεσμίαν, πρὸς αἴτησιν τῆς συμπληρωματικῆς ταύτης στρατολογίας, μέχρι 1ης Ἀπριλίου, ἐὰν λαμβάνωσι τὴν ἐτήσιον αὐτῶν στρατολογίαν μετὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα, καὶ μέχρι 15ης Μαΐου, ἐὰν τὴν λαμβάνωσι μετὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα. Οἱ ἐργάται οἱ ἀπ' εὐθείας ἐν χρῆσει, ἐγκαταλιμπάνοντες τὸ σῶμα, ἀντικαθίστανται παραυτίκα, αἰτήσει τῶν σωμάτων τούτων, ὑφ' ἐτέρων τῆς συμπληρωτικῆς στρατολογίας.

§ 58.

Ἀμέσως κατόπιν τοῦ τέλους τῶν ἐργασιῶν τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ οἱ διοικηταὶ τῶν ταξιαρχιῶν τοῦ πεζικοῦ, διευθύνουσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων τὴν κατάστασιν τῶν ἀνδρῶν, τῶν ἀναγνωρισθέντων, συνεπείᾳ τῶν ἐργασιῶν τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ, καλῶν δι' ὑπηρεσίαν καὶ καταλλήλων εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Περὶ τῶν στρατευσίμων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς κατατάξεώς των εἰς τὰ στρατεύματα.

§ 59.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, οἱ προσδιοριζόμενοι διὰ τὸν ἐνεργὸν στρατὸν ὑπὸ τῆς νομοτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας, ἢ, κατὰ τὴν παραγγελίαν αὐτῆς, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, καλοῦνται στρατεύσιμοι. Τὰ μέτρα τὰ περὶ αὐτῶν κατόπιν λαμβανόμενα εἶναι ὑπόθεσις καθαρῶς στρατιωτικῆς.

Οἱ στρατεύσιμοι παραδίδονται ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ προέ-

δρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ νομοῦ εἰς χεῖρας τοῦ διοικητοῦ τῆς περιφερείας τῆς Λάνδβερ, ὅστις ἢ πέμπει αὐτοὺς παραυτίκα εἰς τὰ σώματα, εἰς ἃ ὠρίσθησαν, ἢ τοὺς ἀποστέλλει προσκαίρως οἴκαδε, καὶ τοῖς χορηγεῖ ἀποδεικτικὸν ἀδείας ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ ἀποδεικτικοῦ κληρώσεως ἢ παρουσιάσεως. Εἰς ἑκατέρας τὰς περιστάσεις ὀρίζεται ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ στρατεύσιμοι ὀφείλουσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ σώματα αὐτῶν.

§ 60.

Ἐκαστος στρατεύσιμος ὀφείλει νὰ ἔχη, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁδοιορίας, ἐνδύματα καλῶς ἔχοντα, ἀλλὰ κυρίως καλὰ ὑποδήματα καὶ δύο ὑποκάμισα. Ἐὰν ὁ στρατεύσιμος δὲν φέρῃ τὰ ἀναπόφευκτα ταῦτα εἶδη, αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ φροντίζουσιν ὅπως ἀγορασθῶσιν. Ἐὰν ἡ πενία τοῦ στρατεύσιμου καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ ἦναι ὁμολογουμένη, τὴν δαπάνην ὑφίσταται τότε ἡ κοινότης (ἢ ὁ δῆμος) ἢ ἡ ἀρχοντία ὑπὸ τὴν δποιάν κεῖται ὁ στρατεύσιμος.

Ὁ διοικητὴς τῆς περιφερείας τῆς Λάνδβερ, ἢ τυχαίως ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος τῶν στρατευσίμων, ἀποφασίζει ἐὰν ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν εἶναι ἐπαρκής. Ὅποταν ἡ περίστασις κατεπείγη, τὰ ἀναπόφευκτα εἶδη λαμβάνονται ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ πλησιεστέρου τάγματος τῆς Λάνδβερ. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν, πληρονομενον ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου κτλ. τοῦ ἐπ' αὐτῷ διατεταγμένου, παραδίδεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφερείας τῆς Λάνδβερ.

§ 61.

Οἱ στρατεύσιμοι ὀφείλουσιν ὄρκον μετὰ τὴν εἰς τὰ σώματα ἀφιξίν των παραυτίκα κατόπιν τῶν ἐργασιῶν τῆς νεοσυλλεξίας ἀναγινώσκονται δὲ πρὸς τοὺς στρατευσίμους, ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ τῆς περιφερείας τῆς Λάνδβερ, ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωμα-

τικοῦ, τὰ ἄρθρα τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, ἅτινα τοὺς ἀφορῶσι, καὶ τοῖς γνωστοποιεῖται ὀδηγία τις σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν §§ 63 καὶ 64 περὶ τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν κκταστάσεως καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῶν ἐστιῶν των.

§ 62.

Διαδικασία ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν στρατευσίμων τῶν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν διατελούντων ἐπ' ἀδεία.

Οἱ στρατεύσιμοι οἱ ἐπ' ἀδεία εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, μέχρι τῆς κατατάξεώς των εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν, εὐρίσκονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπ' ἀδεία στρατιωτῶν.

Αἱ ποιναὶ, αἱ εἰς αὐτοὺς ἐφαρμοζόμεναι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας των, κανονίζονται ὑπὸ τῆς § 56 τόμου Β', τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ τῆς 3ης Ἀπριλίου 1845 (1).

(1) Ἡ παράγραφος 6η τοῦ Βου τόμου τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου λέγει· α' Ἀπαντες οἱ ἐν ἀδεία στρατιωτικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐξαίρεσει τῶν κατωτέρω περιπτώσεων, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων·

1ον. Ἀπειθεία καὶ ἀντίστασις εἰς διαταγὰς διδομένας πρὸς τοὺς ἐν ἀδεία στρατιωτικούς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν συμφώνως μὲ τοὺς κανονισμοὺς.

2ον. Λειποταξία.

3ον. Ὅτε ἄνδρες ἐπ' ἀδεία καὶ ἐν στολῇ

α) Δὲν προσφέρουσι τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς ἀνωτέρους αὐτῶν ἐπίσης ἐν στολῇ, ἢ πρὸς στρατιωτικούς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των.

β) Λαμβάνουσι μέρος εἰς πλημμέλημα στρατιωτικόν, ἐνεργούμενον ὑπὸ στρατιωτικῶν, ἢ καὶ

γ) Καθιστῶνται ὑπαίτιοι καταχρήσεως στρατιωτικῆς ἐξουσίας.

4ον. Ἀνυποταξία δι' ἀναφορὰς ἢ καταθέσεως παραπόνου περὶ στρατιωτικῆς ὕλης.

Ἡ στρατιωτικὴ διαδικασία τίθεται ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ στρατεύσιμοι παρουσιάζονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν, τὴν ἐπιφορτισμένην νὰ τοὺς κατατάξῃ εἰς τι σῶμα τοῦ στρατοῦ, διὰ δὲ τοὺς οὓς ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις δὲν διευθύνει εἰς σώματα, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐξαρτῶνται ἀπὸ στρατιωτικῆς διευθύνσεως.

§ 63.

Οἱ εἰς τὰς ἐστίας των ἐπ' ἀδείᾳ στρατεύσιμοι, ὡς πᾶς ἐπ' ἀδείᾳ στρατιώτης, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρχῶν τῆς Λάνδερ, καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώνωσι πρὸς τοὺς ἐπιλοχίας τῆς περιφερείας τὴν ἀλλαγὴν διαμονῆς αὐτῶν ἐφαρμόζονται δὲ εἰς αὐτοὺς οἱ κανονισμοὶ τῆς 21. Ἰουλίου 1867 ἐπὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τοῦ στρατοῦ.

§ 64.

Στρατεύσιμος ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὴν ἐστίαν αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ νυμφεθῇ ἄνευ ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Λάνδερ τῆς περιφερείας, ἧς ἀποτελεῖ μέρος.

§ 65.

Ὁ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὴν ἐστίαν αὐτοῦ στρατεύσιμος, ὅστις ἀπώλεσε τὰ μέσα ὑπάρξεως, χωρὶς οὗτος νὰ πταίῃ, διὰ τοῦ ὄρισμοῦ αὐτοῦ πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δύναται κατ' ἐξαίρεσιν, καθὸ διατελῶν ἄνευ ἄρτου, νὰ εἰσαχθῇ παραυτίκα εἰς τὸ σῶμα, δι' ὅπερ ἦτο ὠρισμένος, ἅμα ἀποδείξῃ, ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ διαταγῇ τοῦ διοικητοῦ τῆς περιφερείας τῆς Λάνδερ.

5ον. Πρόκλησις καὶ μονομαχία ἀξιωματικῶν τῆς Λάνδερ ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀξιωματικῶν ἐξελεθόντων τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποχρεώσεως εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐὰν ἐν τῶν πλημμελημάτων τούτων, 4—5, διεπράχθη ὁμοῦ μὲ ἕτερον κοινόν, ἡ στρατιωτικὴ διαδικασία ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ εἰς τοῦτο.

Γ'.

Κατάταξις ἐθελουσία εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τριετὴς ἐθελουσία ὑπηρεσία.

§ 66.

Ὁ θέλων νὰ εἰσέλθῃ ἐκουσίως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου τῆς στρατολογικῆς περιφερείας, ἧς ἀποτελεῖ μέρος, μὲ τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα, ἧτοι συγκατάνευσιν τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος αὐτοῦ, ὁμολογίαν αὐτοῦ ὅτι δὲν εἶναι δεσμευμένος ὑπ' οὐδεμιᾶς πολιτικῆς ὑποχρεώσεως ἀποδεικτικῶν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας περὶ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, πιστοποιοῦν ὅτι ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἠθικότης αὐτοῦ εἶναι ἀπρόσβλητος.

Ὅταν τὰ ἔγγραφα εὐρεθῶσιν ἐν τάξει, ὁ πολιτικὸς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου ἐκδίδει ἐν ἀποδεικτικόν.

§ 67.

Οἱ νέοι, οἱ λαβόντες πιστοποιητικὸν διὰ τὴν ἐκουσίαν κατάταξιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸ ὄπλον καὶ τὸ σῶμα, ἐν ᾧ θέλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι (1). Οἱ μαθηταὶ κυνηγοί, οἵτινες ἔλαβον ἀποδεικτικὸν τακτικόν, δὲν ἔχουσι τοιοῦτον δικαίωμα, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ παραμένωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν κυνηγῶν.

§ 68.

Παραδοχὴ τῶν ἐθελοντῶν ὑπὸ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Τὰ σώματα (2) καὶ αἱ διοικήσεις περιφερείας (ὑπουργικὴ

(1) Τὰ τάγματα τῶν ζευγιτῶν δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσιν εἰμὴ ἐθελοντὰς ἐπὶ τριετίαν, ἀλλ' οὐχὶ μεταξὺ τῶν ζευγιτῶν, ὧν ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι τῶν ἑξ μηνῶν.

(2) Δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι τοὺς ἐθελοντὰς, τοὺς ἐπὶ μονοετίαν ἢ

ἀπόφασις τῆς 3ης ὀκτωβρίου 1868) δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσιν ὡς ἐθελοντὰς τριετίας εἰμὴ τοὺς νέους τοὺς φέροντας τὰ ἀποδεικτικά, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ κατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δύνανται νὰ τοὺς κατατάξωσι παραυτίκα κατὰ τὴν περίοδον τῆς 1ης ὀκτωβρίου μέχρι 1ης Μαΐου, ὅτε εἶναι θέσεις κεναί. Εἰς περίστασιν κινητοποιήσεως τοῦ στρατοῦ οἱ ἐθελονταὶ δύνανται ἐν τούτοις νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐν παντὶ καιρῷ ὑπὸ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης δύνανται νὰ δεχθῶσιν ὑπὸ τῶν σωμάτων, ἕξω τῆς ἀνω μνημονευμένης χρονικῆς περιόδου, οἱ ἐθελονταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἀπεκδοχῇ προαγωγῆς.

Ὁ φοιτητὴς πανεπιστημίου, ὁ τιμωρηθεὶς μὲ ἀποβολὴν ὑπὸ τῆς συγκλήτου τοῦ πανεπιστημίου, δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ διανύσῃ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς πόλιν ἔχουσαν πανεπιστήμιον, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ πόλις αὕτη ἦναι ἡ κατοικία τῶν γονέων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀκολουθῇ τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου.

§ 69.

Τὰ σώματα τὰ μὴ ἔχοντα θέσεις κενὰς ἢ τὰ δεχόμενα ἐθελοντὴν ἐπὶ ἐλαττώσει τῶν στρατευσίμων τῶν διδομένων διὰ τῆς στρατολογίας, δύνανται νὰ τὸν δεχθῶσι καὶ τὸν ὀρκίσωσι πάραυτα, μετὰ δὲ τοῦτο ὁ ἐθελοντὴς μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σώματος. Ἐπιστρέφει τότε εἰς τὴν ἐστίαν αὐτοῦ ἐπὶ χρόνῳ ὀρισμένῳ, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπ' ἀδείᾳ στρατιωτικῶν.

Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν οὕτω τριετίαν, καὶ τυχαίως νὰ ἀρνηθῶσι τὴν παραδοχὴν τῶν ἐθελοντῶν μονοετίας, εἰμὴ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων, οἱ ἔχοντες πειθαρχικὴν ἰσχὴν βιοικητοῦ συντάγματος.

πως παραδεδεγμένον ἐθελοντὴν πιστοποιητικὸν παραδοχῆς.

§ 70.

Τὸ σῶμα ὀφείλει πάραυτα νὰ εἰδοποιήσῃ, περὶ τῆς κατατάξεως ἐθελοντοῦ, τὸν πολιτικὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς νεοσυλλεξίας τοῦ κύκλου, ὅστις ἐχορήγησε τὸ πιστοποιητικὸν εἰς τὸν ἐθελοντὴν τοῦτον.

§ 71.

Ἡ παραδοχὴ ἐθελοντῶν εἰς τὸ πεζικὸν εἶναι περιορισμένη ἐν ὄρα εἰρήνης. Ὁ ἀριθμὸς δὲν δύνανται ν' ἀναβῆ, ἀπὸ τῆς 1ης ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 30 ἑβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, πλέον τῶν 40 ἐθελοντῶν κατὰ τάγμα τῆς γραμμῆς. Ὡς πρὸς τούτους τοὺς ἀριθμοὺς δὲν ἐπιτρέπεται ἀνταλλαγὴ μεταξὺ τῶν ταγμάτων ἐνὸς συντάγματος.

§ 72.

Οὐδὲν σῶμα ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὰ ἄτομα τὰ παρούσιαζόμενα διὰ τὴν ἐκούσιον τριετὴ ὑπηρεσίαν.

Ἐθελούσιος ὑπηρεσία ἐν τοῖς σχολείοις
τῶν ὑπαξιωματικῶν.

§ 73.

Αἱ σχολαὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν αἱ ὑπάρχουσαι εἰς Ποστδάμ, Γύλικ, Βιέβεριχ καὶ Βεῖσενφελς εἶναι προωρισμέναι νὰ μορφώσωσιν ὑπαξιωματικούς διὰ τὸν ἐνεργὸν στρατὸν, καὶ δεχονται τοὺς νέους, οἵτινες θέλουσι ν' ἀσπασθῶσι τὸ στρατιωτικὸν στάδιον.

Ὁ προβιασμὸς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ἰκανότητος τοῦ μαθητοῦ καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου ὃν διήνυσεν ἐν τῇ σχολῇ.

Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων τῶν ὑπαξιωματικῶν ὑπόκεινται εἰς τοὺς στρατιωτικὸς νόμους, ὡς πᾶς στρατιώτης τοῦ στρα-

τοῦ, καὶ ὀρκίζονται τὸν ὄρκον μετὰ τὴν ἐν τῇ σχολῇ εἰσοδὸν αὐτῶν.

Ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς οἱ μαθηταί, διανέμονται ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σωμάτων. Ἐν τούτοις εἰς τὸν ὄρισμόν τῶν μαθητῶν διὰ τὰ σώματα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἡ αἰτίας αὐτῶν ἢ τῶν συγγενῶν των.

§ 74.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τινὰ τῶν σχολῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς περιφέρειας Λάνδβερ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του, ἢ πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὅπως δοκιμασθῇ δι' ἐξετάσεων ὀφείλει δ' ἔτι νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὰ ἐξῆς ἔγγραφα

- α) Ἀντίγραφον τῆς πράξεως περὶ βαπτίσεως αὐτοῦ.
- β) Πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς, ἐκδεδομένον ὑπὸ τῆς τοπικῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ ἢ κυρίου αὐτοῦ.
- γ) Συγκατάθεσιν πρὸς εἰσοδὸν αὐτοῦ εἰς τινὰ σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος αὐτοῦ, καὶ ἐπικυρωμένην ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἔγγραφος αὕτη συγκατάθεσις δύναται ν' ἀντικαταστή διὰ τῆς προφορικῆς ὁμολογίας τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Παρουσιαζόμενος ὁ ἐθελοντὴς ὀνομάζει τὴν σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐν ᾗ ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ, καὶ λαμβάνεται, τὸ κατὰ δύναμιν, ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἐν τῷ καταμερισμῷ, ὅστις διενεργεῖται μεταξὺ τῶν σχολῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν.

§ 75.

1ον. Ὁ γιγνώμενος δεκτὸς δέον νὰ ἔχῃ ἡλικίαν τοῦλάχιστον μὲν 17, κατὰ μείζονα δὲ 20 ἐτῶν.

2ον. Δέον νὰ ἔχῃ ἀνάστημα τοῦλάχιστον 5 ποδῶν καὶ 1 δακτύλου (1), νὰ κατέχῃ δὲ τὴν φυσικὴν κατασκευὴν, τὴν ὀριζομένην εἰς τὰς πρὸς τοὺς στρατιωτικούς ἰατροὺς ὁδηγίας, καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὁ διοικητὴς τῆς περιφέρειας τῆς Λάνδβερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ ἱατροῦ, παρουσιαζομένου ἐντὸς ἐσφραγισμένου φακέλλου ὑπὸ τοῦ ἐθελοντοῦ.

3ον. Δέον νὰ εἶχε πάντοτε ἀνεπλήρητον τὴν διαγωγὴν.

4ον. Δέον νὰ γινώσκῃ νὰ γράφῃ εὐαναγνώστως καὶ ἀρκούντως κανονικῶς, νὰ ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς τέσσαρας τῆς ἀριθμητικῆς πράξεις.

5ον. Ὀφείλει κατὰ τὴν ἀφίξιν του ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν νὰ ἀναλάβῃ, τὴν ὑποχρέωσιν διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ δι' ἕκαστον ἔτος διανυθησόμενον ἐν τῇ σχολῇ. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλει τὰ τρία ἔτη τῆς νεομισμένης ὑπηρεσίας, εἰς ἐλάττωσιν τῶν ὁποίων, ἐν τούτοις, ὑπολογίζονται τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Εἰς περίστασιν μακροχρονιωτέρας διαμονῆς ἐν τῇ σχολῇ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας, τὰ δαπανηθέντα ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, ὑπολογίζονται ἐπίσης ἐπὶ ἐλαττώσει τοῦ χρόνου τῆς νεομισμένης ὑπηρεσίας.

6ον. Δέον νὰ φέρῃ ὑποδήματα καὶ λινοστολὴν, ὡς γέγραπται καὶ διὰ πάντα στρατεύσιμον εἰσερχόμενον ἐν τῷ στρατῷ, καὶ ἐπὶ πλέον δύο τάλληρα, ὅπως δύναται, κατὰ τὴν ἀφίξιν

(1) Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οἴκου τῶν τέκνων τοῦ ἐν Ἀναβούργερ καὶ τοῦ μεγάλου ὀρφανοτροφείου τῆς Ποστδάμ, οἱ θέλοντες νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τινὶ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν, δύναται νὰ γενῶσι δεκτοί, καίπερ μὴ ἔχοντες τὸ ἐλάχιστον ἀνάστημα τὸ ἀνωθι σημειωθὲν (5 π. 1 δ.) ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Βασιλικῆς Πρωσσίας.

του ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν, νὰ προμηθευθῇ τὰ χρειώδη πρὸς καθαριότητα καὶ καλλωπισμὸν εἶδη.

§ 76.

1ον. Ἐὰν αἱ ἐξετάσεις ᾗναι καλά καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι διατάξεις, ὁ ἐθελοντὴς ὀφείλει νὰ περιμένῃ ὅπως λάβῃ ταχεῖαν εἰδοποίησιν τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ παραδοχῆς αὐτοῦ. Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἢ πρόσκλησις λαμβάνει χώραν τὴν 15ην ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους.

2ον. Οἱ διοικηταὶ τῆς περιφερείας Λάνδβερ ὀφείλουσι νὰ διευθύνωσι πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς πρώτης ταξιαρχίας τοῦ πεζικοῦ τῆς φρουρᾶς Πόστδαμ τὴν κατάστασιν τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκείνου, ὅστις παρουσιάζεται ὅπως εἰσέλθῃ ἐν τινι σχολῇ ὑπαξιωματικῶν, ὅτε ἡ ἰκανότης αὐτοῦ ἀνεγνωρίσθῃ διὰ τῆς ἐξετάσεως.

3ον. Ἡ διοίκησις τῆς πρώτης ταξιαρχίας τοῦ πεζικοῦ τῆς φρουρᾶς διαμοιράζει τοὺς δεκτοὺς μεταξὺ τῶν σχολῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ γνωστοποιεῖ τὸν καταμερισμὸν τούτων πρὸς τοὺς διοικητὰς τῶν περιφερειῶν τῆς Λάνδβερ περὶ τῶν ἐκ τῶν τῆς περιφερείας αὐτῶν γενομένων δεκτῶν. Οἱ διοικηταὶ τῶν περιφερειῶν τῆς Λάνδβερ δέχονται, τὴν 10ην ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους, τὴν διαταγὴν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ταυτοχρόνως τὸν κατάλογον ἐκείνων, οἵτινες δυνατὸν νὰ ὤρισθῃσαν ὡς συμπληρωματικοί.

4ον. Οἱ ἐθελονταί, οἱ μὴ γενόμενοι δεκτοὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δι' ἔλλειψιν θέσεως, δύνανται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους νὰ ὀρισθῶσι διὰ τὰς σχολὰς ταύτας, ἐὰν κενωθῶσι θέσεις ἐν αὐταῖς.

Οἱ μὴ δυναθέντες νὰ γείνωσι δεκτοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, δύνανται, κατὰ τὸ ἐπιῶν ἔτος, νὰ παρουσιασθῶσιν ἐκ νέου αἰτούμενοι εἴσοδον ἐν τινι σχολῇ, ἐὰν ὅμως διατελῶσιν

εἰσέτι εἰς τὸ ἔριον τῆς ἡλικίας, τὸ ὠρισμένον διὰ τῆς § 75.

§ 77.

1ον. Ἐκαστον ἔτος, μετὰ τοὺς ἐλιγμοὺς τοῦ Ὀκτωβρίου, οἱ μαθηταί, οἱ διανύσαντες τριετίαν ἐν ταῖς σχολαῖς τῶν ὑπαξιωματικῶν, διανέμονται ἐν τῷ στρατῷ, καί, πρὸς ἐμφύχωσιν, οἱ ἰκανώτεροι αὐτῶν δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι πάραυτα ὑπαξιωματικοί.

2ον. Ὁ διοικητὴς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν δύναται νὰ προτείνῃ ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀπλοὶ στρατιῶται οἱ μαθηταί, οἵτινες μετὰ διετην ἐν τῇ σχολῇ διαμονὴν, ἐξεπαιδεύθησαν ὀλοσχερῶς.

3ον. Οἱ μαθηταί οἱ διαπράξαντες σφάλμα κατὰ τῆς τιμῆς τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν τῆς στρατολογίας, ἀφοῦ ὑπέστησαν τὰς ποινὰς, αἵτινες δυνατὸν νὰ τοῖς ἐπεβλήθησαν, ἐν τινι φρουρίῳ. Πᾶσα ἀποπομπὴ μαθητοῦ ἀπὸ σχολῆς ὑπαξιωματικῶν αἰτεῖται, διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τὸν στρατηγὸν διοικητὴν τοῦ σώματος τῆς φρουρᾶς, ὅστις μόνος δύναται νὰ ἀποφανθῇ.

4ον. Ἀποπέμπονται τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν οἱ μαθηταί, οἵτινες, μετὰ τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον ἔτος, δὲν δεικνύουσι τὴν ἀναγκαίαν ἰκανότητα ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ μετὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐν τῇ σχολῇ διαμονῆς αὐτῶν.

5ον. Ὅτε ἡ ἀποπομπὴ εἶναι συνέπεια διανοητικῆς ἀνικανότητος, ὁ μαθητὴς τίθεται ἐν τινι συντάγματι τοῦ πεζικοῦ, ὅπως συμπληρώσῃ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας. Ὅτε ἡ ἀποπομπὴ εἶναι συνέπεια φυσικῆς ἀνικανότητος, ὁ μαθητὴς μένει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν τῆς στρατολογίας τῆς ἐστίας αὐτοῦ (§ 52), ἡ δὲ σχολὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν γνωστοποιεῖ τοῦτο πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς περιφερείας τῆς Λάνδβερ.

βον. Ἡ ἀποπομπή, ἡ συνεπάγουσα τὴν διάταξιν ὅπως ὁ νέος μένη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν τῆς στρατολογίας, συνεπάγεται ταυτοχρόνως τὴν ἀφασιν τῆς πρὸς ὑπηρεσίαν ὑποχρέωσης, ἐν ᾗ ἡ ἀποπομπή, ἡ συνεπάγουσα τὴν ἐν τῷ στρατῷ μετάθεσιν τοῦ νέου, ὑποχρεοῖ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ νενομισμένου χρόνου ἀνευ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ διανυθέντος ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΚΑΤῷ ΤΟΜῳ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

Περὶ χωροφυλακῆς, ὑπὸ Ε. Ι. Χρυσάφη, ἐνωμοτάρχου τῶν ἰπέων. Ἰδὲ σελ. 3—13.

Μελέται ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν σιτίων (des étapes), συλλεγεῖσθαι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870—71 ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τῆς Γενικῆς Βαυαρικῆς διοικήσεως τῶν σιτίων.—Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Νικολάου Σοφριανοῦ, ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ. Ἰδὲ σελ. 13—18.

Σπουδὴ ἐπὶ τῆς στοιχειώδους τακτικῆς τοῦ πεζικοῦ ὑπὸ Ε. Voirot, λοχαγοῦ, ὑπαπιστοῦ τοῦ 118ου συντάγματος τοῦ πεζικοῦ, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ν. Πουρναρά, ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἰδὲ σελ. 18—23, 88—100, 157—162, 234—242, 256—267.

Δίκη τοῦ στρατάρχου Βαζαίν (Bazain). Ἰδὲ σελ. σελ. 24—74, 100—138, 162—205. (ἀκολουθεῖ)

Ἡ ἐν Πρωσίᾳ νεοσυλλεξία τῶν ἀνδρῶν, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Β. Ι. Βαλτινοῦ. Ἰδὲ σελ. 75—87, 226—233, 243—255, 334—352. (ἀκολουθεῖ).

Περὶ πυροβόλων, ἐμβόλων καὶ ναυκλάστρων, ἥτοι πραγματεία βραβευθεῖσα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ πραγματευομένη περὶ τῆς θαλασσίου τακτικῆς, καθόσον ἐπιβραβεύεται ὑπὸ τῶν ὅπλων τούτων, μετάφρασις Α. Ι. Γαρουφαλιᾶ, ἀνθυποπλοίαρχου τοῦ Β. Ναυτικοῦ. Ἰδὲ σελ. 139—156, 207—225, 293—301. (ἀκολουθεῖ)

Ρενιέ (Renie), ἐπεισόδιον τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου τοῦ 1870—74 ὑπὸ Β. Ι. Βαλτινοῦ. Ἰδὲ σελ. 267—292, 305—334.